Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 225 (725) ♦ П'ятниця, 26 листопада 1993 року ♦ Ціна 60 крб.

НАДЗВИЧАЙНИЙ СТАН В ЕКОНОМІЦІ ВЖЕ МАЄМО: ПРОБЛЕМА У ТОМУ, ЯК З НЬОГО ВИЙТИ

Нам не вдалося досягти позитивного результату у просуванні вперед у жодному із напрямів реформи. Націю виснажує гіперінфляція. Вона вже перевищила рівень трьох відсотків удень. Замість приватизації — повзуча прихватизація. Спад виробництва в промисловості — за 20 відсотків.

У суспільстві — зневіра, апатія, бездушність. 80,5 відсотка населення роздратовані, 78,5 — втомилися від усього цього, 51,6 — збайдужіли, 63,6 — не довіряють своїм співвітчизникам.

Нам обіцяють краще життя. Дочекаємось?

Ранкове засідання 25 листопада

Після несподіваної перерви в пленарних засіданнях, що сталася у вівторок, депутати не сумнівались: вранці у четвер буде оголошено надзвичайний стан в економіці, оскільки, як уже говорилося раніше, відступати далі нікуди.

Однак головуючий спокійно оголосив, що продовжується слухання запланованих питань, зокрема про валютне регулювання і соціальний захист населення.

Голова Національного банку Віктор Ющенко запропонував обговорити два проекти постанови: «Про реалізацію Указу Президента України від 2 листопада «Про додаткові заходи щодо вдосконалення валютного регулювання» та «Про внесення змін до декретів Кабінету міністрів України про валютне регулювання».

(Закінчення на 2-й стор.).

Звільнили «Хіммаш» від податків

Постановою уряду ряд українських підприємств звільнено від сплати податку на добавлену вартість і обкладання вивізним митом продукції, що реалізується російським «Газпрому», «Роснафті» та нафтовидобувним об'єднанням. Цей захід покликаний ліквідувати заборгованість за енергоресурси, що надходять в Україну з сусідньої держави.

Нарада у Президента України

24 листопада Президент України Л.М.Кравчук провів нараду із своїми представниками в областях, містах Києві та Севастополі. Було обговорено проблеми подальшого поглиблення економічних реформ, зокрема проведення приватизації, соціального захисту населення, організації роботи господарств у зимовий період, енергозбереження, взаєморозрахунків та забезпечення необхідної готівкової маси, а також питання здійснення контролю за ходом виконання Закону «Про вибори народних депутатів України» під час передвиборної кампанії, що розпочинається.

На східному кордоні починає розвиднюватися?

Завершилася зустріч командувачів прикордонними військами України і Російської Федерації генерал-полковників В. Губенка та А. Ніколаєва. Генерали домовилися про створення робочої групи з підготовки договору між двома країнами про співробітництво і взаємодію у вирішенні прикордонних питань, порядок функціонування пунктів пропуску на українсько-російському кордоні, спільний контроль акваторії Азовського моря та Керченської протоки.

«Мирне партнерство»

хочуть запропонувати Росії та Україні глави держав і урядів країн—членів НАТО на своїй черговій зустрічі в Брюсселі 10 січня наступного року. Про це заявив міністр закордонних справ ФРН К.Кінкель.

Коротко

Президент України привітав викладачів, студентів, працівників Луганського державного педагогічного інституту імені Т.Г.Шевченка з нагоди 70-річчя від дня заснування інституту.

Державну заслужену капелу бандуристів України Л.Кравчук щиросердно привітав з нагоди ювілею колективу.

Бізнес-контакт

Медицину на сорти не поділяють

В київському експоцентрі фірми «ЗовнішЕкспоБізнес» працює найбільша за останні десятиріччя спеціалізована міжнародна виставка «Медицина-93».

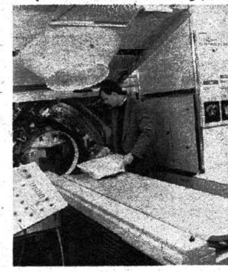
75 фірм з 18 країн світу привезли до Києва усе нове і найкраще, що створене в галузі охорони здоров'я. Непересічність цієї події очевидна: Чорнобильською катастрофою генофонду нації завдано величезної шкоди, отже, боротьба з цими недугами — одне з найважливіших завдань держави.

Саме тому величезна увага до цієї події з боку Президента України, який відкрив виставку, а також парламенту та уряду, представники яких увійшли до її оргкомітету.

Виступаючи перед журналістами, Леонід Кравчук, зокрема, відзначив, що медицина — одна з особливих галузей національної безпеки. Оглядаючи експозицію, він цікавився конкретними діями фірм у відродженні української медицини. Особливої уваги Президент приділив продукції німецької фірми Сіменс, генеральний представник якої пан Ферт Фрібе детально поінформував Кравчука про завершені та розроблювані проекти спільного виробництва. Наприклад, унікальний комп'ютерний томограф Somatom ARC (на фото) та інше обладнання незабаром буде виготовлятися на наших заводах.

Докладніше про організацію експозиції та її цілі наш кореспондент попросив розповісти членів оргкомітету.

(Закінчення на 7-й стор.).

Передплата-94

До уваги передплатників «Голосу України» — учасників розіграшу лотереї

Всі, хто передплатив нашу газету на перше півріччя 1994 року, можуть узяти участь у лотереї, яку проводить редакція. Це стосується і тих громадян, які передплатили «Голос України» через фірму «Левел».

Для цього треба надіслати до редакції поштову листівку, вказавши своє прізвище, ім'я та по батькові і домашню адресу. На листівці треба зробити позначку «Передплата-94». Ті, хто передплатив газету на місяць чи квартал, у розіграші лотереї участі не беруть.

Якщо вам пощастить і ви виграєте один з призів, то тоді маєте пред'явити у редакцію оригінал передплатної квитанції.

А тепер про призи. Їх кількість збільшилась. Згідно з угодою між редакцією і фірмою «Київтур» серед наших передплатників розігруються дві путівки до пансіонату-санаторію у Яремчі чи Трускавець (на вибір).

Один з передплатників може виграти 5 мільйонів карбованців, ще один — 3 мільйони. Бюджет ще одного щасливчика може поповнитись 2 мільйонами карбованців.

Згідно з рішенням редколегії розігруються ще п'ятнадцять грошових призів — по мільйону кожний. Тобто ще п'ятнадцять передплатників можуть отримати по мільйону карбованців.

Окрім грошових призів, у лотереї розігруються і товари — телевізор, кавомолки, самовари та інші необхідні у повсякденному житті речі.

Отож, не втрачайте шансу стати мільйонером чи власником дорогої речі!

Індекс українського видання — 60955, російського — 60997.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. П. Нестерова, 4.

Парламентська хроніка

НАМ ОБІЦЯЮТЬ КРАЩЕ ЖИТТЯ. ДОЧЕКАЄМОСЯ?

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Що ж нового запропонувало керівництво головного банку України та уряду? Лишаючи діючу практику валютних операцій фактично в силі, пропонувалося визначити валютні обмінні курси іноземних валют Національним банком за погодженням з Кабінетом міністрів, оскільки, як відомо, діяльність валютних бірж поки що припинена. Така новація, за словами В. Ющенка, вводиться тому, що в нас сьогодні надто занижений курс національної валюти, який блокує експортні операції, а їх треба нині максимально стимулювати.

Друге нововведення — скоротити час перерахунків національної валюти з 90 календарних днів до 30. щоб вона, таким чином, швидше працювала на Україні.

Розвиваючи ці позиції, виконуючий обов'язки Прем'єр-міністра України Ю. Звягільський, лише в окремих моментах розходжуючись із В. Ющенком, доводив, що ці та інші нововведення у валютному регулюванні здатні значно оздоровити економіку, відчутно наблизити її до стабілізації. «Уже в першому півріччі нового року, — сказав він, — уряд гарантує, що буде просування в кращий бік». Завдяки чому? Насамперед тому, що віднині, якщо Верховна Рада прийме запропоновані проекти, надходження в Україну валюти жорстко контролюватиметься, і вона вкладатиметься в пріоритетні напрямки економіки для піднесення легкої, важкої, хімічної, медичної промисловості. Завдяки контролю за кожним підписаним контрактом і вириванню валюти з рук спекулянтів вона, як висловився Юхим Леонідович, працюватиме не на Захід, а на нашу економіку. Бо саме спекулятивні групи, а не хтось інший, підривають курс національної валюти, грабують нашу країну.

— Ми впевнені, — сказав виконуючий обов'язки Прем'єр-міністра, — що вже скоро Україна матиме достатню кількість нафтопродуктів, причому за ціною 3 тисячі карбованців за кілограм.

Не можна сказати, що депутати приймали проекти законів щодо валютних операцій, як то кажуть, «на ура». Як завжди, позиції розійшлися — від повного неприйняття окремих нововведень до беззастережного схвалення. Особливо списи схрестилися навколо 50-процентного обов'язкового продажу заробленої промисловцями валюти державі. Але, зрештою, документи Верховною Радою були схвалені.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

Інтерв'ю біля парламенту

Під час обговорення депутатами шляхів виходу з економічної кризи ми звернулися до перехожих із запитанням: що б вони могли порадити в нинішній ситуації Президентові й урядові?

Олег РЕМІНСЬКИЙ, робітник заводу «Фотон»:

Передовсім треба навести елементарний порядок. Якщо потрібно, то вдатися до методів «твердої руки». Президент має зрозуміти, що не можна так довго шукати шляхів реформ. Уряд нічого не зробить, поки не буде сформовано команду однодумців.

Вадим РУДЕНКО, бізнесмен-початківець:

Пора вже відійти від політики «ламання дров». Усі заходи, вжиті урядом, нагадують маятник. Тому ніхто не може знати. що буде завтра.

Олена БІЛОУС, студентка Інституту журналістики при Київському університеті:

Владним структурам під час пошуку виходу з кризи треба особливу увагу звернути на соціальний захист населення. Бо в іншому разі люди не підтримають реформи, зневіряться, і становище ще більше погіршиться.

Олександр ПУШКАРЬОВ, пенсіонер:

Я готовий ще терпіти, як і кожен патріот-українець. Але нам нарешті мають уже сказати, доки триватиме безладдя в країні. Пора зібратися усім миром, усім структурам, забути образи та амбіції, врешті визначитися. Бо в іншому разі не буде ні їхніх теплих посад, ні майбутнього держави.

Записав Тарас ПЕТРІВ.

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО СТАТТІ 39 КОНСТИТУЦІЇ (ОСНОВНОГО ЗАКОНУ) УКРАЇНИ

Верховна Рада України **постановляє:**

Внести до Конституції (Основного Закону) України такі зміни:

У частині першій статті 39 слова «що не перевищує 41 години» замінити словами «що не перевищує 40 годин».

Президент України Л. КРАВЧУК

м. Київ 17 листопада 1993 року

Постанова Верховної Ради України

ПРО ПІДПОРЯДКУВАННЯ ВІЙСЬКОВИХ КОМІСАРІАТІВ

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Встановити, що військовий комісаріат Республіки Крим, обласні, міські та районні військові комісаріати підпорядковуються Міністерству оборони України.

2. Визнати таким, що втратив чинність, Указ Президії Верховної Ради України від 27 серпня 1991 року «Про підпорядкування військових комісаріатів на території України» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 40, ст. 537).

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ.

м. Київ 17 листопада 1993 року

Постанова Верховної Ради України

ПРО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗРАХУНКІВ ЗА ПОСТАВЛЕНУ У 1993 РОЦІ ДО ДЕРЖАВНИХ РЕСУРСІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКУ ПРОДУКЦІЮ

Стан, що склався з розрахунками за поставлені сільськогосподарськими товаровиробниками до державних ресурсів у 1993 році сільськогосподарську продукцію та сировину, ставить під загрозу продовольче забезпечення населення України та економіку агропромислового комплексу.

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Кабінету Міністрів України та Національному банку України у тижневий строк забезпечити в повному обсязі, з урахуванням інфляції, сплату заборгованості сільськогосподарським підприємствам і фермерам за продану державі продукцію та сировину.

2. Про виконання цієї Постанови доповісти Верховній Раді України до 26 листопада 1993 року.

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ

м. Київ 19 листопада 1993 року

Указ Президента України

Про нагородження Почесною відзнакою Президента України

За виняткові заслуги у розвитку вітчизняної науки, зміцнення її міжнародного авторитету, розбудові Академії наук України, створенні сучасної національної школи з електрозварювання **постановляю:**

Нагородити Почесною відзнакою Президента України академіка ПАТОНА Бориса Євгеновича — президента Академії наук України.

Президент України Л. КРАВЧУК.

м. Київ, 25 листопада 1993 року.

У постійній Комісії ВР з питань чорнобильської катастрофи

24 листопада відбулося чергове засідання Комісії Верховної Ради України з питань Чорнобильської катастрофи. На ньому обговорювалися невідкладні заходи щодо подолання гіперінфляції в Україні, проект Плану економічного та соціального розвитку республіки на наступний рік, проект Державного бюджету України на 1994 рік. Відповідні пропозиції з цих питань направлено в Комісію Верховної Ради України з питань планування, бюджету, фінансів і цін. Особливу увагу Комісія приділила питанню про стан виконання Чорнобильського законодавства та пропозиціям Кабінету міністрів України з цього приводу. Підкреслено неприпустимість подальшого зволікання з боку службових осіб уряду розробки порядку видачі посвідчень дітям, які дістали опромінення щитовидної залози понад допустимі рівні. Відхилено, як необгрунтовані, несправедливі щодо людей пропозиції уряду республіки про припинення дії деяких статей Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи». Зазначено, що Комісія розглядає 1994 рік як стартовий для здійснення Національної програми ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС і тому категорично заперечує проти волюнтаристських, позбавлених вагомих наукових обгрунтувань, змін Чорнобильських законів.

Прес-служба Комісії Верховної Ради України з питань Чорнобильської катастрофи.

Ради і право

КОНФЛІКТИ... ІЗ ЗАКОНОМ

Створили депутати Рокинівської селищної Ради Луцького району Волинської області і після цього саморозпустилися

Багато років колектив дитсадочка «Барвінок», що в селищі Рокинях Луцького району, вважався за один з кращих на Волині. Тут влаштовували обласні й республіканські семінари, він був базовим для обласного інституту вдосконалення учителів. Останніх десять років цей колектив очолювала відмінник освіти України Ганна Северинівна Вороняк. Все було добре, доки виконком селищної Ради не затвердив новий штатний розпис, у зв'язку з чим кількість працівників дитсадочка скоротили на чотири одиниці. Рішення виконкому завідувачка дитсадком Ганна Вороняк винесла на розгляд колективу і засідання профкому, де і ухвалили, кого саме скорочувати. Двоє із скорочених з таким рішенням не погодилися, а тому звернулися зі скаргою до селищної Ради. Для перевірки правильності скорочення одразу створили депутатську групу, яка через деякий час на сесії селищної Ради поставила питання... про недоцільність перебування Г. Вороняк на посаді завідувачки дитсадком. Ганна Северинівна з цим не погодилася. Депутати наполягали на своєму. Ось тут почалося. Перевірки, акти, протоколи, засідання... До Рокинів зачастили працівники районного відділу міліції, районної прокуратури, перевіряльники з районо і облвно, профспілкові діячі... Ті комісії стверджують, що Вороняк допускала фінансові порушення, а ті вважають, що такого не було. І ось у лютому 1993 року відбулася позачергова сесія селищної Ради народних депутатів, на якій за відсутності Ганни Вороняк заслухали питання: «Про стиль і методи керівництва завідувачки дитсадком». Ухвалили: «Вважати за недоцільне перебування на посаді».

У березні на засіданні виконкому селищної Ради за відсутності Вороняк, хоч Ганна Северинівна на той час була членом виконкому, їй винесли догану. І тут же відбулася сесія селищної Ради, на якій Ганну Вороняк звільнили з роботи, не зважившц на те, що вона була на лікуванні. Щоправда, спохватилися: людина ж на лікарняному! Але 30 червня відбулася ще одна сесія селищної Ради, на якій Вороняк вдруге звільнили з посади.

Ганна Вороняк звернулася до Луцького районного народного суду із заявою про поновлення її на роботі. Голова виконкому дав відвід суду, мотивуючи тим, що нібито Вороняк комусь заявила, що «всі судді в неї у кишені». Після цього 26 серпня 1993 року справу розглянув Луцький міський народний суд і виніс рішення поновити Вороняк Ганну Северинівну на попередній роботі. Через кілька днів селищна Рада розглянула рішення міського суду і винесла свою ухвалу: «Рішення Луцького міського суду прийняти до відома». Ось так не до виконання, а до відома. І сміх і гріх.

Далі голова селищної Ради Микола Демидович написав касаційну скаргу голові Волинського обласного суду, в якій не погодився з рішенням Луцького міського народного суду. Вартий уваги один з абзаців цієї касаційної скарги, наводжу його дослівно: «Не хочемо, щоб Ви зрозуміли наші слова, як компромісні (м'яко говорячи), але якщо ми опинимося на різних точках зору по оцінці вище наведених фактів і багато інших та цих подій, то змушені будемо всі матеріали разом з нашими депутатськими мандатами відправити у Верховну Раду з проханням провести по Рокинівській селищній Раді дострокові перевибори. З неможливості в умовах області виконання обов'язків депутатів, наказів виборців, ми вважаємо неможливим для нас і рахуватися депутатами».

Наприкінці вересня цього року судова колегія у цивільних справах Волинського обласного суду рішення Луцького міського суду від 26 серпня 1993 року залишила без змін. Отже, як велить закон, Г. С. Вороняк мала приступити до роботи, за три місяці вимушеного прогулу їй належить заплатити. Але ухвала обласного суду теж залишилася не виконана. І, як сказав мені Микола Демидович, її в Рокинях не виконуватимуть.

Тоді голова Луцького районного суду Петро Філюк порушив кримінальну справу проти голови виконкому селищної Ради Миколи Демидовича за невиконання ним рішення суду. І передав матеріали до районної прокуратури для попереднього слідства. Я поцікавився у прокурора Луцького району Володимира Лотоцького, як розгортаються події в цій справі. Володимир Миколайович показав постанову від 11 жовтня 1993 року про закриття цієї кримінальної справи. В Луцькій районній прокуратурі вважають, що Микола Демидович рішення про звільнення Ганни Вороняк особисто не приймав, а тому він не несе жодної відповідальності. Звільняв завідувачку дитсадка колегіальний орган — сесія селищної Ради. А на неї, мовляв, закон не поширюється.

Про цю справу я розповідав суддям, радився з міськими і обласними прокурорами. Всім їм ставив питання: «У кого в нашій державі є таке право, щоб не виконувати рішення суду?» Всі відповідали однозначно: «Ніхто такого права не має!» Тоді чому рішення суду, про яке розповів, не виконують? Як це можна кваліфікувати? Невже правда за головою Луцького районного народного суду Петром Філюком, який сказав: «Якщо рішення суду не виконують, отже, немає держави?» Це страшно. Це, даруйте, анархія.

Ще трішки терпіння. Депутати Рокинівської селищної Ради дотримали свого слова. На черговій сесії під час таємного голосування вони вирішили... саморозпуститися. Серед обгрунтованими причин саморозпуску на першому місці стоїть: «суд над рішенням сесії»... Коли в кабінеті голови виконкому селищної Ради Микола Демидович казав мені, що рішення суду вони і не виконуватимуть, то я думав над тим, що буде в нашій Україні, коли кожна селищна Рада трактуватиме закон по-своєму?

І на закінчення. Якщо на Волині ніхто не знає, як виконати рішення суду, то, може, варто втрутитися у цю справу Верховному суду чи Генеральному прокурору України? Якщо ми — держава.

Богдан БЕРЕКЕТА, власний кореспондент «Голосу України».

Життя Рад

Додавати, щоб примножувати

Здається, дійшли ми вже такого стану, що проблемою стала не, так би мовити, фізична наявність товару — пального, палива, виробів масового попиту чи будь-яких видів техніки, а нестача коштів. З'ясувалося, що мільйони, якими ми розраховуємося за сіль у гастрономі, вже й не гроші. Особливо ж у скрутній ситуації опинилися місцеві органи самоврядування на селі. Буває, помирає людина, а рідним і поховати її нема на що. Куди йти? До сільради, звісно. А голова лише руками розводить: грошей немає. Хто поважатиме таку владу?

І принизливо, і образливо. У Богуславському районі на Київщині вихід знайшли у створенні позабюджетних фондів. Одразу скажу, що цю новацію тут не скрізь зустріли однозначно: мовляв, Рада повинна своїм ділом займатися, а не буряки чи ячмінь вирощувати.

Що тут скажеш — усе правильно, не повинен голова сільради виконувати функції бригадира чи сідати на трактора. З іншого боку, дороги ремонтувати треба, безпомічному старому чи сироті допомогти треба, в останню дорогу по-людськи спорядити теж треба. А грошей катма, а то й зовсім немає. Чекати, поки вони десь візьмуться або на поклон до голови колгоспу йти? То що то за влада і хто тебе поважатиме?

Голова Іванівської сільської Ради Михайло Андрійович Романченко теж потрапив у безгрішшя. Тож і не роздумував — престижно чи не престижно йому разом з іншими працівниками виконкому працювати в полі. Та ще й пенсіонерів попросили допомогти. Із земель запасу взяли сім гектарів, засіяли ячменем, пшеницею, цукровим буряком. Полагодили старого трактора, уклали угоду з колгоспними механізаторами.

По осені за роботу розрахувалися, пенсіонерам, інвалідам, малоімущим за символічну плату виділили по одній тонні пшениці, і державне замовлення, як і належить, виконали.

Так на позабюджетному рахунку Іванівської сільської Ради з'явилося 23 мільйони карбованців. Для кого, як на нинішні часи, і гроші невеликі, а от для Ради цього вистачило, щоб дороги в селі підрихтувати, церкву та цвинтар парканом обгородити, дещо підфарбувати. У селі діти-сироти є — їм пристойну суму виділили. Є гроші — буде час допомогти, якщо хтось звернеться в критичну хвилину.

А ще Михайло Андрійович гордиться: районна Рада за таку роботу для сільської Ради виділила автомобіль «Таврія». Щоправда, слово «виділила», мабуть, і неправильно буде сказано. Адже іванівці здали державі зерна майже на 24 мільйони карбованців, а вартість «Таврії» — вісім мільйонів...

Треба сказати, що недарма до Богуслава за досвідом приїхали на семінар, організований обласною Радою, голови сільських і селищних Рад кількох районів Київщини. Тут, здається, вже давно навчилися заробляти гроші. Скажімо, при районній державній адміністрації створено фонд соціальних програм, на рахунку якого не лише 500 мільйонів карбованців, а й бензин, цукор, борошно.

Розповідали мені, що коли представником Президента в Богуславському районі було призначено Анатолія Яцевського, то він не мав у своєму розпорядженні ані копійки. Щоразу, коли треба було допомогти, навіть в екстремальній ситуації, главі держадміністрації доводилося йти мало не з протягнутою рукою. Анатолій Арсенійович був і ініціатором створення фонду, він і реалізував цю свою ідею.

Завдяки фонду в Богуславі споруджено школу мистецтв, завершено будівництво фізкультурно-оздоровчого комплексу, профінансовано будівництво пішохідного мосту через Рось, значні кошти використано на благоустрій і району, і райцентру. І тут ніколи питання не стоїть так, що держадміністрація, розподіляючи ці кошти, каже: «Це — моє». Як краще розпорядитися рахунком фонду — держадміністрація вирішує разом з районною Радою.

Мабуть, промовисто про потрібність фонду соціальних програм свідчитимуть такі цифри: на рахунку районного бюджету нині 600 мільйонів карбованців, а на опалення однієї лише середньої школи № 2 в осінньо-зимовий період потрібен понад один мільярд карбованців.

— Нині така ситуація, — прокоментував досвід Богуславських районної і сільської Рад, державної адміністрації голова Київської обласної Ради народних депутатів Василь Синько, — що коли сам собі не допоможеш, то навряд чи хтось допоможе. Майже третина населення області не в змозі матеріально по-людськи жити. Бюджетних асигнувань недостатньо. Тому слід самостійно шукати вихід, щоб не лише самому утримуватися на «плаву», а й допомагати слабким.

У Богуславському районі цей вихід знайшли у використанні земель запасу. Хтось інший, можливо, знайде кращий варіант. Аби лише не чекати. Ми, здається, добре засвоїли лише дві арифметичні дії: віднімати і ділити. Тепер належить освоїти ще дві — додавати і множити. Точніше, додавати, щоб примножувати. Тільки так, думаю, зуміємо вибратися з цієї непростої ситуації, що склалася в нашій державі.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Богуслав
Київської області.

Три зозулі з поклоном,

або Спроба політичного прогнозу щодо майбутнього складу Верховної Ради

До березня 1994-го кілька місяців, а вже певна частина політично заклопотаних людей живе наступними виборами. Перший, як уже стало традицією, відгукнувся Народний Рух, заявивши про створення на всеукраїнському рівні блоку національно-демократичних сил центристського напряму «Вибори-94». В регіонах, зокрема на Кіровоградщині, не чекаючи, поки лідери домовляться між собою в Києві, соціалісти разом з комуністами утворили блок лівих сил, до якого ввійшли 23 організації. Навіть випередили трохи рухівців, які тільки збираються групуватися. А днями на політичну арену почала виходити і третя сила — центристська. Зібралися підприємці, представники політичних партій соціал-демократичного напряму і почали гуртувати свої ряди та виробляти програму дій.

Хоч як парадоксально, але в розмовах з представниками трьох напрямів довелося почути, хоч і різні, але багато в чому схожі погляди на майбутній склад нового парламенту. Виконувач обов'язків голови крайового Руху Василь Бондар не приховував задоволення від того, що законодавчий орган працюватиме на професійній основі. Але, на його думку, це зовсім не означає, що він на всі сто відсотків має складатися з юристів-економістів, як це часом доводять окремі з нинішніх депутатів. Насамперед це мають бути політики, особистості, які здобули авторитет серед виборців. І голосуватимуть люди не за шанованих доярок чи трактористів, не за партії і політичні програми, хоч як добре вони написані, а саме за особистостей. І обиратимуть своїх, а не привізних депутатів. Хоча «варяги» можливі. Очевидно, вони будуть і в Русі, і в соціалістів. Проте більшість буде місцевих, і крайова рада Руху вже визначила кілька кандидатур на 11 кіровоградських виборчих округів.

На засіданні координаційної ради блоку лівих сил випало зустрітися з народним депутатом України, секретарем центрального комітету щойно зареєстрованої компартії України Євгеном Мармазовим. Він вважає, що специфічною рисою нового парламенту буде те, що професійна основа «відсіче» голів колгоспів, директорів заводів та інститутів. І це правильно, бо депутати повинні постійно напружено працювати. Хоч, за його словами, до професійного парламенту ми ще не зовсім готові, замало у нас політиків. Тому треба було б зберегти ядро з нинішніх депутатів — людей грамотних, досвідчених, відданих народові.

Як і його опонент, комуніст Мармазов теж не ототожнює склад парламенту з юридично-економічною асоціацією. На його думку, там мають бути робітники і селяни, бо, навіть будучи усуненими від влади, вони продовжуватимуть за неї боротися. А фахівці з різних галузей, звісно ж, прислужаться депутатам, парламентові загалом як експерти, консультанти. Він також згоден, що пройдуть лідери політичних партій, яких у нас небагато, більше буде депутатів з регіонів, а не «привізних». Але робить уточнення, що це парламент теж буде перехідний, і дуже мало депутатів з теперішнього підприємницько-директорського корпусу виявлять бажання працювати на професійній основі.

Скоріш за все, підприємці робитимуть ставку на тих кандидатів — і від політичних партій, і незалежних, котрі рухатимуть ринкові реформи, розчищаючи дорогу до капіталізму. Хоча всі вони у передвиборних платформах наголошуватимуть на соціальному захисті, збереженні соціальних завоювань — таких, як право на працю, відпочинок, безплатне навчання, охорону здоров'я, пенсійне забезпечення та ін.

Останнє твердження майже збіглося зі словами підприємця, голови постійної комісії з екології Кіровоградської обласної Ради Анатолія Ткача. Він так і заявив, що їхній новостворений центристський блок, який днями «відшліфує» і оприлюднить програму, прагнутиме взяти від партій усе краще, щоб поставити його на службу економіці, розбудові Української держави, соціальному захисту людини. Хоча й згоден з рухівцем та комуністом, що підприємці не боротимуться самі за депутатські мандати. Адже в парламенті потрібні не лише теоретики, а й підприємці-практики. Такі, які «побігали» по різних комісіях та податкових інспекціях, повистоювали та висиджували у приймальнях державних чиновників-бюрократів, доки відкрили власну фірму. До центристського блоку входять в основному ті партії, що свого часу об'єдналися в «Нову Україну» — ПДВУ, соціал-демократи, зелені, Спілка офіцерів України та інші. Це ті, що орієнтуються на розбудову незалежної України.

Але, за словами колег-журналістів, серед них є частина й тих, у кого інші орієнтири. Вони за економічний договір з Росією та країнами СНД, але з ностальгічним союзним відтінком, за ліквідацію митниць та інших бар'єрів входження до єдиної рубльової зони, з орієнтацією на Москву. Комуністів-соціалістів вони побоюються як експропріаторів. Мовляв, прийдуть до влади і відберуть, націоналізують зароблене, а рухівців не полюбляють за їхній вузьконаціоналістичний підхід до справи.

Щоправда, є ще й четверта сила — наше село. Один з голів колгоспів так прямо і заявив: «А в нас не пройдуть ні ліві, ні праві, виберемо селянських депутатів, а інших завалимо». Може й правда, а може й ні. Політична організація селянства слабка, їм політикою займатися ніколи. Проголосують — за кого голова скаже, а він, не виключено, може піти й на блок з тією чи тією партією. Тож перед виборцями у березні завдання — не з легких. Запропонують три названі блоки свої виношені програми, а вони зовні однакові, як зозулячі яйця. Яке з них викинути, а яке залишити?

Микола ВОЛОК.

Кіровоград.

Колонка власкора

Гуляйполе сьогодні

Народний фонд

З ініціативи мешканців райцентру створено фонд «Відродження», його очолив робітник Віктор Яланський. Основна мета фонду — сприяння відродженню українства.

Хліб і молоко

Господарства району продали державі понад 28 тисяч тонн молока при річному замовленні 26 тисяч тонн. Зерна надійшло понад 41 тисячу тонн. Як і раніше, сільське господарство потерпає від нестачі пального. Найсутужніше на птахофабриці «Гуляйпільська», де для утримання 16 тисяч бройлерів щодня потрібно 25 тонн соляру, а з державних ресурсів не надходить нічого.

Труднощам наперекір

Незважаючи на постійні перебої в роботі заводу сільгоспмашин та мізерну зарплату робітників, директору цього підприємства вдалося придбати новеньку службову «Волгу».

Перебудувалися

Нещодавно справили новосілля у двоповерхових віллах з усіма вигодами голова місцевого колгоспу імені Карла Маркса та голова райспоживтовариства, які й до того мали комфортабельне житло. Цікаво, що обійшлися «фазенди» двом поважним сусідам у цілком символічні суми. Але цікавіше те, що голова райспоживтовариства навіть через ту символічну суму вступив у суперечку з колгоспом, на чий кошт і перебудувався.

«Майдан» вийшов у світ

Монополію комуністичної та соціалістичної преси в районі порушила нова газета районної організації УРП «Майдан». У першому номері, зокрема, розповідається про «досвід» голови колгоспу імені Дзержинського, який забезпечив практично за рахунок господарства новенькими «Тавріями» (нинішня відпускна ціна легковика сягає 60 млн. крб.) своїх наближених, які постійно деруть руки і горло на звітно-виборних зборах за збереження товариша Довгаля на посаді голови.

Авторський вечір

У культурно-спортивному комплексі «Сучасник» відбувся творчий вечір відомого поета Григорія Лютого, який нині очолює обласне літоб'єднання. Перед концертом, де виступили Гуляйпільський народний хор, естрадний співак Анатолій Сердюк, композитор Наталія Боєва та інші, земляки письменника мали можливість придбати його збірку поезій «Я воду пив з твого лиця».

Олександр МИХАЙЛЮТА,
власний кореспондент «Голосу України».

Запорізька область.

Продиктовано в номер

До перебування кораблів ЧФ у Поті

Два бойових кораблі ЧФ — великий протичовновий «Красний Кавказ» і тральщик «Снайпер» посилили угруповання ЧФ на заході Грузії. «Снайпер» перебуває в Поті, «Красний Кавказ» на потійському рейді. Перед кораблями поставлене завдання охороняти морські комунікації і здійснювати протиповітряну оборону. В Поті перебувають 102 морські піхотинці із складу ЧФ, які здійснюють охорону автомагістралей, залізничних шляхів, порту. Крім того, на рейді стоїть великий десантний корабель, який охороняє порт з моря.

На ім'я командуючого ЧФ надійшла телеграма мера Поті Р.Мелія, він «від імені мерії і всього населення міста» висловлює «сердечну подяку за братерську підтримку і надання допомоги в такі тяжкі для республіки дні».

Про патрони, горілку і м'ясо

За звітністю Держмиткому України минулого тижня на кордоні з Білоруссю, Росією і Молдовою затримано як контрабанду 3 газових пістолети, 15 газових патронів, 17 кілограмів наркотичних засобів, 15 золотих монет, 13463 долари США, 240 німецьких марок, 4 тонни міді.

До найбільш характерних подій, що відбулися за тиждень на контрольних пунктах, митники віднесть затримання 12940 доларів США (на Одеській митниці), 83,6 млн.карбованців (на Волинській митниці), 22 тонни цукру, 800 літрів олії, м'ясопродуктів і горілки на суму 9,7 млн.карбованців (на Чернігівській митниці), двох цистерн дизпалива (на Подільській митниці) і 180 автохолодильників та двох автомашин (на Глухівській митниці).

Порушено 343 справи про порушення митних правил на 2.294.317.217 карбованців і 13 кримінальних справ на 294.317.217 карбованців.

Курултай триватиме три дні

На черговому засіданні Меджлісу кримськотатарського народу підтверджене рішення про включення до порядку денного третьої сесії другого Курултаю питань «Про вибори Верховних Рад України і Криму» і «Про ставлення Курултаю кримськотатарського народу до наступних виборів президента Республіки Крим». Ці питання намічалося розглянути протягом одного-двох днів. Однак представники кримських татар від середньоазіатських республік колишнього СРСР наполегливо просили обговорити на Курултаї становище з поверненням на свою історичну батьківщину. З цим Меджліс погодився і прийняв рішення продовжити роботу сесії Курултаю до 29 листопада включно.

Вбито вожака кримської мафії

Вбито вожака кримської мафії Олександра Ткачова, відомого у злочинному світі під кличкою «Сахач». Останнім часом він знайшов собі притулок у місцевій психіатричній лікарні. Необхідні для поселення у цю установу документи Ткачов (за деякими даними) купив, вважаючи, що «психушка» врятує його від мафіозних недругів, з якими він щось не поділив. Але колишні компаньйони по грабежах викликали Ткачова з палати і кількома пострілами покінчили з ним прямо у дворі лікарні. Порушено карну справу.

Ось що сказав начальник управління по боротьбі з організованою злочинністю МВС Республіки Крим Колонтай: «Ткачов був крупною фігурою у злочинному світі. Це, до речі, друга спроба замаху на його життя. Нашим управлінням вживаються заходи по ізоляції мафіозних лідерів і притягнення їх до кримінальної відповідальності. Хочу зауважити, що чинне законодавство України в даному плані, на жаль, недосконале. І ми далеко не завжди можемо довести справу до суду».

Актуальне інтерв'ю

ВІЙНА КАЛІЧИЛА НЕ ТІЛЬКИ СОЛДАТІВ

В зв'язку з опублікуванням Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» до редакції надходять запити щодо окремих його положень. З цього приводу редакція звернулась до Президента Української асоціації «Відлуння війни» Володимира ШТЕФАНА.

— Пане Володимире, чого ви чекали від нового закону?

— Українська асоціація «Відлуння війни» інвалідів з дитинства внаслідок ВВВ, її територіальні підрозділи проводили значну роботу (в комісіях Верховної Ради України, серед депутатів, в уряді), звертаючи увагу на те, що війна зробила інвалідами не тільки солдатів. Наші та інші голоси були почуті, що і знайшло відображення в пункті 4 статті 7.

— Хто і як засвідчує причетність інваліда до названої категорії?

— За прийнятим порядком інвалідність та її групу визначав СЕК (колишня ЛТЕК). Вона ж в довідці робить запис про причину інвалідності. Для того, щоб комісія мала підставу записати, що інвалідність виникла внаслідок бойових дій чи від вибухових речовин після війни, слід подати відповідні документи. Оскільки з тих часів не у всіх збереглися такі папери, свідчення здійснюються через відділи соціального захисту. Слід вирішити, як чинити у випадках, коли неможливо знайти свідків (наприклад, поранення під час бомбардування евакопоїзда).

— Читачів цікавить, куди звернутися за одержанням посвідчення.

— Постановою Верховної Ради України передбачене введення згаданого Закону з 1 січня 1994 року. Інвалідам будуть видані посвідчення і нагрудний знак. Щоб не «загубитися», слід нагадати про себе, звернувшись до районного (міського) відділу соціального захисту. Слід нагадати про себе і по окремих позиціях пільг, наприклад, у бухгалтерії за місцем роботи — про звільнення від усіх податків, в житловому управлінні — про 100-процентну знижку плати за житлоплощу (в межах визначених законодавством норм) та 100-процентну знижку плати за комунальні послуги тощо.

— А яка може бути надана допомога очолюваною вами асоціацією і взагалі, яка мета її створення?

— З усіх питань щодо Закону можна звертатися до місцевих територіальних відділень або до Координаційної ради асоціації (листом за адресою 252025, Київ-25, а/с 232, телефоном 268-80-39). Це і є одним із завдань асоціації — соціально-правовий захист інвалідів у представницьких органах (досвід показав, що кожний сам по собі мало що може вирішити). Поряд з цим, асоціація буде сприяти участі інвалідів у суспільному житті, вирішувати соціальні й побутові питання (медична, правова допомога, торгове обслуговування, оздоровлення). В планах — створення робочих місць для інвалідів. Але для цього потрібен капітал, а кошти, що виділяє наш спонсор (торгово-посередницька фірма «Інвалсервіс», яка сама тримається на праці інвалідів), явно недостатньо. Тому наша надія на те, що більше виробництв, спільних підприємств, комерційних структур будуть співробітничати з фірмою для благодійної допомоги нашій асоціації.

«ГРАДІЄНТ» — ТАК НАЗИВАЄТЬСЯ МП У ДНІПРОПЕТРОВСЬКУ, ЄДИНЕ В УКРАЇНІ, ДЕ ВИГОТОВЛЯЮТЬ СІРНИКИ

Але «монополіст» почувається непевно. І не тому, що як слід не знає справи. Директор «Градієнта» О.Гончаров — кандидат технічних наук. Щоправда, не в сірниковій справі, а в галузі управління ракетами. Автор ряду винаходів, він і до нової для себе справи ставиться якнайсумлінніше, підходячи по-науковому.

Та «Градієнту» не вистачає місця. Так, сьогодні він переселяється на Лівобережжя, проте в гірші умови.

Везіння поки що обминає підприємців, зайнятих виробництвом товару, доконечно потрібного кожному з нас. Однак сірники з маркою «Градієнт» — є: вкриті сіркою з обох кінців, довгі, вологостійкі. Мале підприємство довело, що може їх випускати, і не треба Україні хоча б за них кланятися сусідам.

На знімку: директор «Градієнта» Олександр Гончаров.

Культура

РОЗТРИВОЖЕНІ КОЛЬОРИ ЛИПОВОГО

Львів знову підкинув мистецькому Києву загадку. Цього разу в образі Володимира Липового, художника, експозиція творів котрого була розгорнута в «Українському домі». Випускник Львівського інституту прикладного та декоративного мистецтва, кераміст за фахом, постає перед нами як живописець. Загадка якраз і полягає в трасформації художницького мислення, у здатності до тих безкінечних мандрів душі, що виключають самовдоволення одного разу знайденим, відкритим.

43-річний майстер, викладач кафедри малюнка у своїй альма-матер, кажуть, досі не має власної майстерні, тулиться у якомусь підвалі, не є членом Спілки художників України.

Свою виставку Володимир Липовий назвав «Україна в серці». Заявлена тема могла б звучати дещо плакатно, коли б не щирий подих любові, віри, тривоги, болю. Історична тематика монументальних полотен «Юність Данила Галицького», «Першодрукар», серії «Дерев'яні церкви в Карпатах», чудові пейзажі розкриваються як сповідь щирого серця. Тут нема двозначності — тут пульсує любов до рідного краю. У роботах сучасної тематики кольори розтривожені, лінії набувають карколомних обертів, а в деяких творах чіткий семантичний ряд — композиція, туго обвита чи то мотузкою, чи то канатом, — читається як алегорія невдоволеності собою, життям. Звісно, може це й відчай, якась данина декадансу, але пошук істини ніколи не буває легким, особливо у мистецтві. Художник відкритий у цьому, він ніби щиро запрошує глядача подискутувати, подумати, знайти відповідь на запитання, які його хвилюють.

ІДИ, СИНКУ, ЛІПШЕ ДО ШИНКУ

Факт і коментар

Працівники газетного кіоска № 27, що по вулиці Січових Стрільців, залишилися без світла й тепла. Бо Львівська міська адміністрація, бачте, вирішила, що цей кіоск порушує «Порядок розміщення об'єктів вуличної торгівлі». Тут же поруч з газетним кіоском з'явився комерційний лоток, який, воче-видь, порядку не порушує.

До корпункту «ГУ» надійшов лист за 200 підписами постійних відвідувачів газетного кіоску, за нього заступився й «Львівбуд», під вікнами якого кіоск розташовано, але...

— Це не єдиний випадок наступу на інтереси читачів, — повідомила заступниця начальника «Торгпреси» Є.Вабунько. — Приміром, замість газетного кіоска № 130 з'явився теж комерційний. А нині намагаємося відновити кіоск, що вже 20 років стоїть навпроти Львівської політехніки й безкоштовно реалізовує студентську газету. Але за кіоском відкрили шинок — і кіоск... став зайвим. А ви зверніть увагу: вранці біля наших кіосків черги не менші, ніж за хлібом!

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Від юнги — до капітана

Вітаємо

Виповнилося 25 років флотилії юних моряків при концерні «Бласко» (у недавньому — Чорноморське морське пароплавство) в Одесі. Повний курс навчання за цей час тут пройшло понад 3 тисячі чоловік. І більшість потім назавжди пов'язала свою долю з морем. Одночасно із закінченням середньої школи вихованці флотилії одержують кваліфікацію матроса чи моториста другого класу і, отже, можуть працювати на флоті або ж вступають, маючи переваги перед усіма іншими, до середніх чи вищих навчальних закладів морського профілю.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Екологія

Німецька отрута під увагою слідства

Після завезення до Рівненської та Миколаївської областей отруйних відходів з Німеччини, міністр охорони навколишнього природного середовища Ю. Костенко звернувся до німецького колеги доктора К. Тепфера з проханням направити до нас експертів для ідентифікації шкідливих речовин і з'ясування обставин їх завезення в Україну.

І ось німецька делегація разом з хімічною лабораторією прибула в Україну і розпочала роботу. До її складу ввійшли не тільки технічні експерти, а й юристи з землі Саксонія-Анхальт, де проводиться слідство щодо вивезення відходів. Завдання юристів — зібрати докази в цій справі.

Члени делегації підтвердили наміри уряду ФРН припинити нелегальне вивезення відходів з країни.

Прес-центр Мінприроди України

Знай наших!

Радник Клінтона зацікавився продукцією буковинців

На чернівецький завод «Гравітон» навідався радник Президента США з питань електроніки Даніель Прессер. Високопоставлену особу зацікавила продукція цього підприємства, зокрема потужні транзистори, розроблені і впроваджені заводськими спеціалістами. «Гравітон» є основним постачальником цих гостродефіцитних виробів для підприємств електронної промисловості України і СНД.

Містер Прессер повіз з собою в США 30 зразків транзисторів для з'ясування їхніх якісних характеристик. Щойно він повідомив заводчан, що значна частка продукції успішно пройшла випробування. Отже, є надія, що невдовзі вироби чернівчан почнуть експортуватися в США.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Гарантію «Гарантії»

ЗАБЕЗПЕЧИТЬ ВЕСТДОЙЧЕ ЛАНДЕС БАНК ЄВРОПА АГ

Недавно у Києві відкрито третє за ліком представництво ще одного німецького банку — Вестдойче Ландес банк Європа АГ. Німеччина поки що єдина зарубіжна країна, звідки в Україну прийшли такі могутні банки, як Дойче банк, Дрезднер банк, а нині ще й Вестдойче Ландес банк Європа АГ.

Кореспондент «Голосу України» взяв інтерв'ю у представника Вестдойче Ландес банк Європа АГ у Києві пана БЕРНДА ГЛІМАННА.

— Відкриття представництва у Києві — це частка нашої політики в Європі, що інтегрується, можливість брати участь у перебудові економіки України, будувати ділові відносини з нею. Але вбачаємо своє завдання насамперед у фінансуванні проміжкової нестачі коштів. Скажімо, наш партнер потребує високотехнологічного устаткування, за яке здатен розплатитися власною продукцією. Але її вартість багато нижча, ніж вартість товарів, які він нам пропонує. Угоду не буде підписано? Буде, бо на певних умовах за справу візьметься наш банк.

Крім того, реалізовуватимемо український товар, який у світі ще маловідомий, а ми вже маємо авторитет у цій справі. Допоможемо також знайти постачальників устаткування, котрі нам довіряють.

— Чи ви мали вже стосунки з українськими клієнтами? Яке враження вони на вас справили?

— Так. Ми надали великий кредит — 140 мільйонів марок Лисичанському нафтопереробному заводу під гарантію італійського уряду та банку САЧЕ.

— У яких сферах ви робите ваш бізнес?

— Їх багато. Зокрема, торгове фінансування з наданням короткострокових кредитів для наших зарубіжних клієнтів, котрі прагнуть співробітничати з Україною. Можемо також запропонувати вашим банкам вигідні умови для використання депозитів і, звичайно, допомогу українським колегам у підвищенні кваліфікації, бо з грамотним партнером легше працювати.

Сприятимемо також Ощадбанкові України в його відродженні як комерційного. Думаю, що це саме та сфера, де віддача буде якнайшвидша і найвагоміша.

Маємо великий досвід у торгівлі валютою — щодень продаємо і купуємо сотні мільйонів різної валюти. Українським банкам з нами буде вигідно співробітничати, бо торгівля на світову ринку для них обійдеться дорожче.

— Пане Глімане, усім відомо, що німецькі банки ревно стежать за благополуччям дрібних і середніх підприємців у себе вдома, що й зрозуміло: це добробут народу. А в Україні ви маєте намір сприяти їхньому становленню?

— На це буде спрямовано одну з наших програм. Я знаю, як важко українським дрібним підприємцям одержати кредит у будь-якому банку. А якщо й одержують, то під непосильні проценти. Тому плануємо допомогти українським підприємцям створити банк «Гарантія». Вони ж зроблять туди перший внесок, а вже далі ми допомагатимемо їм заробляти валюту.

У кожній області України пропонуємо створити спеціальні комісії у багатьох галузях, куди увійдуть вкладники банку «Гарантія», які й визначатимуть, кому і під який проект банк видаватиме гарантію на одержання кредиту в комерційних банках України. Причому для останніх це будуть надзвичайно вигідні умови. На власному досвіді переконалися, що лише так можна допомогти народитися дрібним і середнім підприємцям. Це важко, але ті, хто має добру голову, зможуть скористатися з цього шансу.

— Ви прийшли в Україну в не кращий час, не розраховуючи на миттєвий результат. Та це сьогодні. А що в перспективі?

— Ви маєте рацію: основний бізнес ми робимо на Заході. Проте майбутній пов'язуємо з ринками України і Росії, які дадуть нам можливість вийти на ще більші обороти. Звичайно, Україні це належить побудувати власну банківську систему з урахуванням світової. Проте будемо в цей час разом з нашими партнерами, щоб потім, коли тут буде створено ринки капіталу, нерухомості, функціонуватиме стабільна економіка, ми вже довіряли одне одному.

— Пане Гліманне, Київ — найкраще місто на світі, але за комфортом поки що не Париж. А ви і ваша дружина приїхали працювати саме сюди. Це житейська необхідність чи щось інше?

— Щось інше. Я в Києві працюю уже п'ять років — спочатку в консульстві НДР, потім — у посольстві ФРН. І скажу, що це — найцікавіший період у моєму житті. З одного боку, аналогів подіям, які відбулися і відбуваються в Україні, переконаний, у світі більше немає. А з другого — радий, що виступаю не спостерігачем цих подій, а в міру можливостей намагаюся сприяти розбудові вашої держави. Кому ще так пощастило?

А Київ справді чудове місто. І ми з дружиною у ньому щасливі...

Інтерв'ю взяла Валентина ПИСАНСЬКА.

Відрядження за кордон

Наші люди на Чукотці

Зустріти українця в тундрі можна часто. Згідно зі статистикою, українець тут кожен п'ятий, а в гірських і шахтарських селищах — мало не кожен другий. Особливо багато нашого брата серед золотовидобувачів, геологів, будівельників, портовиків, шахтарів. У різні роки вони приїхали сюди, хто за покликом серця, хто за велінням партії, хто під впливом марень про довгий рубль. А сьогодні багато з них опинилися перед дилемою: від'їжджати чи залишатися?

Пік міграції припав на минулий рік, коли лише з одного Анадирського району, найбільшого на Чукотці, виїхало понад тисячу чоловік з 15 тисяч українців, що мешкають тут. Залишати Чукотку люди почали зі страху втратити українське громадянство й житло, що залишилося на батьківщині. Від наростаючого валу міграції могли постраждати економіки й однієї, і другої сторони. В першому випадку, через втрату спеціалістів, а в другому — через обвальний наплив робочих рук. Ця небезпечна тенденція була призупинена тимчасовою угодою про гарантії тим, хто живе на півночі, підписаною між Києвом та Москвою в січні нинішнього року. Наслідки очевидні. Кількість тих, хто від'їжджає в Україну з Анадирського району, нині становить лише 50 чоловік. А 100 робітників, що виїхали минулого року, повернулися. Навряд чи варто очікувати сплеску міграції найближчим часом, бо визначальними її чинниками стали не так політичні міркування (прийме чи не прийме незалежна Україна тих, хто опинився за її межами), як розрахунки економічного порядку: що вигідніше — зарплата в рублях чи купонах?

Петро Кондратенко, будівельник з 15-річним північним стажем, з тих людей, хто опинився на роздоріжжі. Контейнер з домашнім скарбом та сім'ю він уже відправив до Чернігівської області, де у його батьків є великий будинок у селі, але сам ще не наважився залишити Анадир. Тут, на Чукотці, він хотів би заробити грошей, а там, в Україні, жити.

Інший його земляк, який назвався Ігорем Петровичем, рішучіший у виборі — невдовзі всією сім'єю повертається в порожній дім у Черкасах. Він більше не вважає Чукотку золотим дном, а північний рубль не здається йому довгим.

— Як шахтар я отримую на місяць 150 тисяч рублів «чистими». При тому, що кілограм яблук коштує 5 тисяч рублів і стільки ж кіло капусти. Моєї зарплати вистачає лише на харчування, — каже він.

— Державний підхід до цієї проблеми полягає не в тому, щоб знову зорганізовувати великі переселення народів, а у спробі стримувати міграційні процеси (підвищеною зарплатою, гарантіями на бронювання житла тощо) і використовувати усталені багатонаціональні колективи на благо як Росії, так і України, — говорить Анатолій Гаврюшенко, глава адміністрації Анадирського району.

Він пропонує, зокрема, таку ідею: Київ міг би виділити кредит у купонах під спорудження в Полтаві або Миколаєві житла для чукотських українців, а ті в свою чергу повертали б борг рублями за спорудження житло. Україні це забезпечить приплив російських грошей, Росії — кваліфікованих фахівців, а самим фахівцям дасть гарантію отримати дах над головою після повернення на батьківщину. Серед інших ідей А.Гаврюшенка — здійснення прямих бартерних угод (чукотська риба — на українське сухе молоко тощо), спільні розробки північних природних багатств, програма культурного обміну. Двічі за останній рік він бував з цими ідеями в Києві у складі офіційних делегацій Чукотського автономного округу. Справа, на жаль, просувається повільно, і щоб прискорити її, необхідно, на думку А.Гаврюшенка, відкрити в Україні представництво Чукотки, так, як і українське в Анадирі. До речі, офіційне рішення про це чукотські власті вже прийняли, залишилося погодити в російському МЗС.

Присутність українського духу тут відчуваєш на кожному кроці. У написі футбольного болільника, що увічнив назву української футбольної команди «Дніпро» на чукотському паркані, у програмі місцевого телебачення, яке присвятило цикл передач життю місцевих українців. У репертуарі вокально-інструментальних ансамблів місцевих ресторанів у центрі Анадиря — пісні «Чом ти не прийшов» тощо.

«Ми надто вросли в цю землю, щоб залишити її відразу», — чув я від багатьох своїх земляків, з якими довелося зустрічатися тут, на самому краю землі. Вони називають себе північниками, але в душі залишаються донбасівцями, криворіжцями, вінничанами...

Юрій КУШКО.

Чукотський автономний округ.
Анадир.

Проблеми

Лише воєнні заводи та грошова фабрика працюють у три зміни

Два роки тому ООН оголосила ембарго проти Союзної Республіки Югославії. І вже тоді промислове виробництво в цій країні скоротилося до рівня 1986 року. Зараз безробіття становить понад 20 відсотків, робітники змушені йти в безстрокові відпустки. Витрати на життя зросли в 300 разів, тоді як зарплата збільшилася лише в сто. А рівень інфляції у Сербії, мабуть, гідний книги Гіннесса — наприкінці 1992 року він становив 20 тисяч відсотків.

Сербські спеціалісти підрахували, що за останні двадцять років інфляція зросла на 188 мільйонів відсотків. У Сербії та Чорногорії (втім, як і в Україні) монети вийшли з обігу. Нещодавно югославський банк віддрукував банкноту вартістю 500 мільйонів динарів, що дорівнює десяти маркам. Одержавши, скажімо, зарплату, серби намагаються того ж дня обміняти її на тверду валюту, бо завтра буде пізно.

Нині, за умов блокади, нульового зовнішньоторговельного товарообороту (за винятком спекулятивних оборудок) в Сербії на повну потужність працюють лише дві галузі — військово-промисловий комплекс та грошова фабрика. Стверджують, що там робітники задіяні в три зміни.

Ініціатори ембарго, мабуть, не врахували того факту, що СРЮ в змозі виробляти зброю не тільки для ведення війни, а й для експорту половини її до країн третього світу. Центр збройової промисловості колишньої Югославії концентрувався в гірській Боснії. Там було розташовано і підземний командний бункер маршала Тіто. Багато хто з коментаторів, наприклад, запитував, чому серби так уперто захищали місто Мостар. Виявляється, їм потрібен був час, щоб евакуювати розташовані там авіаційні заводи. Безумовно, не маючи такої потужної воєнної індустрії, Сербія навряд чи перемога б у боснійському конфлікті. Та вигравши війну, серби зазнають економічної поразки, хоча все ще тримаються. Люди покірно зносять удари долі. Навіть страйки як форма соціального протесту там не популярні.

Василь ВАСИЛІВСЬКИЙ.

Реклама

Експрес-інформація

Підписано чотири угоди

Задоволення результатами свого візиту до Великобританії висловив Президент Узбекистану І.Карімов. Відповідаючи на запитання журналістів, він, зокрема, зазначив, що під час зустрічі з Прем'єр-міністром Великобританії Дж.Мейджором вони обговорювали питання двосторонного співробітництва, а також підписали чотири угоди. Узбекистан, за словами І.Карімова, приділяє значну увагу розвитку відносин із західними країнами та заохоченню іноземних інвестицій для розробки та освоєння природних багатств республіки.

Туреччина засуджує дії Вірменії

Обстріл з вірменських позицій особистого представника Президента Росії В.Казимирова засудило Міністерство закордонних справ Туреччини. Як повідомив представник цього відомства Ф.Атаман, напад на російського представника є останнім прикладом політики, яку проводить Вірменія. Ця держава, на думку Ф.Атамана, не визнає ніяких законів і бере безпосередню участь в агресії проти Азербайджану. Тому міжнародне співтовариство має робити відповідні висновки.

Потрібен новий економічний порядок

За встановлення нового справедливого міжнародного економічного порядку висловився Голова КНР, Генеральний секретар ЦК КПК Цзян Цземінь, який перебуває у Бразилії. Виступаючи на засіданні національного конгресу цієї держави, китайський лідер закликав країни світу розширювати співробітництво з Латинською Америкою. «Ми вважаємо, наголосив Цзян Цземінь, що для оздоровлення міжнародної економіки розвинуті країни мають покінчити з протекціоністською політикою та зменшити борги країн, що розвиваються, зробивши таким чином свій внесок у розвиток економіки цих країн».

Америка позицій не здає

Сполучені Штати не збираються здійснювати будь-які кроки в односторонньому порядку, аби розв'язати політичну кризу у відносинах між США та Північною Кореєю. Таку позицію висловив помічник держсекретаря США в справах Східної Азії та Тихого океану У.Лорд. В інтерв'ю компанії Сі-Ен-Ен він підкреслив, що всі свої дії адміністрація Клінтона узгоджуватиме з урядами Японії, Південної Кореї та керівництвом ООН. При цьому позиція Сполучених Штатів залишатиметься незмінною — корейський півострів має бути зоною, вільною від ядерної зброї.

Окреслити кордони — справа нелегка

Триває перше робоче засідання комісії з питань визначення кордону між РФ та Грузією. У ньому беруть участь представники адміністрації Краснодарського краю, Кабардино-Балкарії, Північної Осетії, Чеченської Республіки та МЗС Росії. Головна мета роботи комісії — визначити лінію кордонів так, щоб урахувати побажання всіх зацікавлених сторін.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Резонанс

Ще раз про прийменники

Прочитавши публікацію «Про шкідливість прийменника «при» в дипломатії» («ГУ», 24 листопада ц.р.), хотів би розставити деякі крапки над «і». Найперше — керівництво Українського інституту міжнародних відносин при Київському університеті імені Т.Шевченка ніде й ніколи офіційно не ставило питання про перетворення УІМВ у незалежний навчальний заклад. Не розглядалося воно й ректоратом КУ. Тому фактично конфлікту не існує.

Інша річ, що ця проблема останнім часом активно обговорюється в парламенті, ряді міністерств і відомств, що потребують фахівців-міжнародників. Дирекція ж інституту вважає, що на сьогодні університетська освіта найбільше відповідає завданню підготовки дипломатів для Української держави, і можливості розвитку УІМВ у цих рамках не вичерпані.

Обговорюючи проблему підготовки кадрів для вітчизняної дипломатії варто акцентувати увагу на подальшому розвитку й зміцненню інститутської структури як автономної частини університету.

Віктор ПАЩУК, директор Українського інституту міжнародних відносин при Київському університеті імені Т. Шевченка.

ХТО ВИГЛЯДАЄ УЧОРАШНЬОГО ДНЯ?

ПРО ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ПРИВАТИЗАЦІЇ У ЧЕРКАСАХ

Давай-но, читачу, озирнемося у рік 1983-й та ще й, з твого дозволу, заглянемо до... обкому партії. Бачиш? За величезним полірованим столом сидить Сам і добре поставленим голосом звично карбує: «Мы вас пригласили сюда не для того, чтобы выслушивать ваши мнения! Вы должны выслушать то, что скажем мы!» Як за таких обставин поводився, скажімо, директор підприємства? Авжеж, покірно схиляв голову, мимрив «есть» і кидався виконувати те, що звелів Сам. Але за десять років дещо таки змінилося: Сам став представником Президента чи головою обласної Ради, директор узяв підприємство в оренду, і в такий спосіб відбувся певний перерозподіл прав. У Самого їх дещо зменшилось, у директора — трохи збільшилось, і це потверджено навіть законом. Здається, усе гаразд. Проте людська психіка нездатна отак притьмом перебудуватися на новий лад, і дуже повільно відходить у минуле звичка високого начальства ставити підлеглого на килим у позу «Струнко!». Надто вже солодке воно, оте відчуття сили і влади. Недарма теоретики з питань управління наголошують, що керівні посади мають обіймати ентузіасти зі втілення нових ідей, а не байдужі чиновники чи приховані ретрогради, які дискредитують нововведення бездіяльністю, або й відвертою ворожістю. Сьогодні у нашій славній Україні таких прикладів задосить.

На початку вересня УРП проводила чергову Раду в Черкасах. Керівництво партії зустрічалося з трудовими колективами трьох передових підприємств обласного центру: автотранспортниками, робітниками молоко- і м'ясоконсервного заводів, які орендували свої підприємства, а нині вживають усіх заходів, щоб їх приватизувати. І тут вони наразилися на шалений опір керівників обласних об'єднань, котрі ні за що не хочуть дати їм «відступну». Адже зрозуміло, що приватизація підприємств місцевої промисловості зліквідовує зайву ланку — обласні управління. І де ж тоді подіти директора Черкаського молокопрому П.Попова чи його колегу генерального директора П.Прохорова? Та й не тільки їх. Ото ж бо й воно. Керувати, розподіляти і ні за що конкретно не відповідати — де тепер знайдеш таку посаду? Тож хай їм грець, отим розкріпаченням трудових колективів, ініціативам, новаціям! Тут би якось самому утриматись.

І кинули генеральні проти «бунтівників» важку артилерію. За 138 робочих днів орендне підприємство молокозаводу витримало 118 перевірок фінансових та правоохоронних органів. На чолі тих, хто так цупко тримається за вчорашній день, став Сам представник Президента Костянтин Ястреб. Це він не так давно кинув директорові молокозаводу Євгенові Самотузі: «Мы вас пригласили сюда не слушать ваше мнение...» Ось так. Не треба й повертатися у рік 1983-й. Надто вже глибоко в'їлося в шию золоте ярмо командної системи. І хоч не та сьогодні владна рука, яка раніше вимела б з директорського крісла Самотугу чи Бобока, але щось таки й лишилося: ще одна перевірка, низка статей у пресі про «груповий егоїзм» непокірних колективів, про припинення випуску бутербродного масла (а його завод ніколи й не виробляв!), а ще — вказівка колгоспам не укладати договорів про постачання сировини. Краще у Смілу, ніж у Черкаси! Сміляни тим часом їдуть до Києва і просять здати комусь зайву сировину, а черкащани шукають, де б її роздобути.

«Я не буду приватизувати ні м'ясокомбінат, ні молокозавод». «Я» — це той самий Ястреб. Відчуваєте знайому ноту? Я буду, я не буду... Я, я, я!..

Може, справді не варто приватизувати підприємства харчової промисловості? Можливо, щодо них п. Ястреб має власні оригінальні міркування? Тоді чому він до них зараховує автотранспортне підприємство, яке не виробляє ні масла, ні молока, ні м'яса, а лише обслуговує 300000 мешканців Черкас та його околиць? Це директорові АТП п. Пачесюку адресовані його слова: «Повернетесь в облструктуру, підпишемо контракт, ні — то геть!»

Виходить, річ тут не в профілі, а в позиції п. Ястреба: затримати процеси приватизації скільки змога, а там, може, повіє затхлістю учорашнього дня.

Отак потрапили в немилість ті, хто прагне нових форм господарювання, хто навіть за тяжких обставин загальної кризи домігся помітних успіхів. Хіба не заслуговує уваги той же п. Пачесюк, підприємство якого за 9 місяців дало 696 млн прибутку, звело 82-квартирний будинок, побудувало спортзал для шоферів, сорок відсотків пального АТП купує самотужки. Або голова орендного підприємства — молокозаводу Анатолій Волошин, який додатково розширив асортимент продукції (козеїн, згущене молоко, морозиво), половину прибутків спрямовує на модернізацію виробництва. Чи, скажімо, директор м'ясокомбінату В. Бобок, який за умов гіперінфляції за рік підніс рентабельність підприємства з 13,6 до 15,8 відсотка.

Але для того щоб належно поцінувати цих людей, треба й самому бути ентузіастом нових економічних перетворень у молодій Українській державі, треба по краплині збирати нове, прогресивне, всіляко підтримувати процеси демократизації управління економікою. А якщо цього немає, якщо керівник області обіруч тримається за старі управлінські звички і тільки «приглашает» до себе керівників підприємств, не знайшовши часини для зустрічі з трудовими колективами (тричі запрошували п. Ястреба на загальні збори три опальні підприємства, а він так і не з'явився), то напрошується висновок, який виголосив один з ораторів на зборах 28 жовтня: «Якщо не хочете, Костянтине Пилиповичу, нам допомогти, то хоч не стійте на заваді». Двічі пролунало це речення. І вчувалось у ньому не лише побажання, а й рішучий протест проти старої, але ще не сконалої системи управління. Вчувався вирок учорашнім, які не мають майбутнього. Час до нього прислухатися.

Михайло ГОРИНЬ,
народний депутат України.

Угорщина: спрощена програма приватизації

До початку приватизації в Угорщині у державній власності було понад 2200 підприємств, з яких близько 1900 належали Управлінню державного майна (УДМ). Загальну їхню балансову вартість оцінювали на той час відповідно у 1900 і 1860 мільярдів форинтів (1 долар США — 85 форинтів). У зв'язку з тим, що УДМ було неспроможне приватизувати таку кількість підприємств, було вирішено запровадити спрощену програму приватизації, що полягала у підвищенні ролі підприємств, а саме передбачала сприяння представникам малих та середніх підприємств у процесі приватизації. Отже, тут ми маємо відмінний від усталених методів приватизації. Скажімо, підприємствам надавали право приймати рішення про власну перебудову та про зміну структури власності. Щоправда, це мало відбуватися за участю незалежних консалтингових фірм, які брали на себе відповідальність за дотримання законів і захищали інтереси держави як власника. Тож, тим самим держава пішла на те, щоб приватизувати малі й середні підприємства без участі УДМ, що значно прискорювало приватизаційні процеси. А якщо врахувати ще й фінансову зацікавленість консалтингових фірм, а отже їхнє бажання прискорити приватизацію, то ясно, чого хотіла досягти держава.

Попередні плани загальної приватизації передбачали приватизування близько 1000 малих і середніх державних підприємств у два етапи, яким передував підготовчий етап. Його завданням було «розворушити» керівників підприємств і довести перевагу спрощеної процедури.

Розпочинаючи перший етап приватизації, УДМ прийняло рішення, що учасниками програми можуть бути підприємства зі штатом не більше як 1000 працівників і капіталом не більшим за мільярд форинтів. Тож після розгляду заяв на приватизацію загальна кількість підприємств, що їм дозволено було брати участь у стопроцентній програмі, сягала 450. До кінця 1992 року з них лише 62 підприємства ще не підписали контрактів із консалтинговими фірмами, тобто ще не розпочали приватизуватися. Все це дало УДМ підстави для переходу до другого етапу програми — тепер уже дозволялася приватизація підприємств із загальним обсягом активів до 70 мільярдів форинтів.

Підбиваючи короткий підсумок, потрібно виділити таке: Угорщина пішла на децентралізацію приватизаційних процесів, збільшивши роль УДМ, що дало можливість максимально прискорити перетворення держпідприємств у приватні.

P.S. Матеріал підготовлено за сприяння Американського агентства міжнародного розвитку в рамках надання технічної допомоги Україні в питаннях приватизації.

Якщо райради оголошуватимуть мораторій, не допоможе навіть МФК

Відбулося чергове засідання прес-клубу економічних реформ, створеного Американським агентством міжнародного розвитку і компанією Прайс Уотерхаус (Вашингтон) спільно з київською Спілкою журналістів. Цього разу гостями стали Кшиштоф Кузбик (Міжнародна фінансова корпорація) та Лада Павліковська (заступник міністра економіки України).

Кшиштоф Кузбик розповів про діяльність в Україні Міжнародної фінансової корпорації (МФК), що, як відомо, є незалежним членом Світового банку і створена у 1956 році. За 37 років своєї діяльності МФК надала фінансову допомогу 101 країні на загальну суму понад 12 мільярдів доларів. І хоч Україна стала членом МФК лише в жовтні цього року, корпорація надає їй допомогу з середини 1992 року. Скажімо, за допомогою фахівців МФК було підготовлено та проведено перший в Україні (Львів) аукціон з продажу державних підприємств у лютому 1993 року. Сьогодні МФК надає допомогу у проведенні аукціонів з продажу комунального майна в Запоріжжі, Луганську, Рівному, Ужгороді, Черкасах, Львові та інших містах.

Лада Павліковська у своїй доповіді висвітила чимало чинників, що гальмують процеси приватизації. Насамперед, це невизначеність у питаннях купівлі та продажу землі, проблеми з орендою, відсутність політичної волі на рівні місцевих Рад (у деяких районах оголошувався мораторій на приватизацію) тощо.

Сергій ЯСЕН.

ГОЛОВИ ФОНДІВ КОМУНАЛЬНОГО МАЙНА ЗАКЛИКАЛИ ДО ПРАЦІ ТА СТВОРИЛИ АСОЦІАЦІЮ

У Києві відбувся семінар «Перешкоди на шляху малої приватизації та шляхи їх подолання», організований на прохання голів фондів комунального майна міст України Міжнародною Фінансовою корпорацією (МФК) та Кабінетом міністрів України.

Керівник проекту МФК «Мала приватизація в Україні» Р. Кушір на початку семінару зазначила, що незважаючи на деякі досягнення, процес малої приватизації в Україні йде повільніше, ніж в інших країнах Східної та Центральної Європи. На сьогодні приватизовано лише кілька відсотків об'єктів малої приватизації, в той час як в Росії цей показник становить 65 відсотків. Головною перешкодою приватизаційних процесів (на думку МФК) є відсутність конкретних планів та завдань, котрі мають розроблятися центральними органами. В свою чергу заступник міністра економіки Л. Павліковська розповіла про те, що збирається зробити уряд для зняття деяких перешкод на шляху приватизаційних процесів. Зокрема, уже розроблено методику оцінки вартості майна для орендарів, яка змушуватиме їх до приватизації підприємств. А крім того у жовтні цього року створено робочу групу, яка займається питаннями знаходження шляхів прискорення приватизації.

Можливо саме цю групу (крім, звичайно, Президента, Верховної Ради, Кабінету міністрів та Фонду державного майна) зацікавлять пропозиції, вироблені під час семінару головами фондів комунального майна. Учасники наради, зокрема, вважають, що до робочих груп з розробки законодавчих актів потрібно включити представників органів комунального майна, що мають досвід проведення приватизації, найближчим часом запровадити мораторій на здачу в оренду цілісних майнових комплексів та завершити комерціалізацію об'єктів, що підлягають першочерговій приватизації, спростити процедуру і скоротити строки прийняття рішення про способи приватизації, передати в комунальну власність областей, міст та районів об'єкти торгівлі, побуту, громадського харчування, житлово-комунального господарства, місцевої промисловості, автотранспортні підприємства, які на даний час перебувають у відомчому підпорядкуванні, усунути перешкоди для участі в приватизації іноземних інвесторів, передбачити можливість комерціалізації великих орендних підприємств тощо.

Проте, можливо передчуваючи, що всі пропозиції можуть так і залишитися пропозиціями, голови фондів комунального майна вирішили створити асоціацію, головною метою якої буде координація діяльності органів приватизації та прискорення темпів приватизації. Установче зібрання асоціації планується провести 8-9 грудня в Одесі під час міжнародної науково-практичної конференції «Мала приватизація в Україні: досвід, проблеми, перспективи».

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Запитання-відповідь

ДО «ПРАТО» ТАКИ ЧЕРЕЗ «КІНТО»

У вашій газеті під рубрикою «Ринкові студії» прочитав матеріал «До «ПРАТО» через «КІНТО». На жаль, не зрозумів, чи то просто наводили приклад про міфічну інвестиційну компанію і міфічне акціонерне товариство для того, щоб навчити людей працювати з цінними паперами, чи справді така компанія і товариство існують. Я сам міський житель, але із задоволенням придбав би акції підприємства, яке переробляє сільськогосподарську продукцію. Бо власний млин, ковбасний, молочний чи консервний цех — це завжди свіжа копійка і шматок хліба в родини. Людина може обійтися без якихось речей, але їсти їй треба.

М.Гаврилюк, працівник заводу «Арсенал».

Київ.

Міфічного у матеріалі «До «ПРАТО» через «КІНТО» нічого немає. Продовольче акціонерне товариство «ПРАТО» виробляє харчі, а компанія «КІНТО» згідно з ліцензією Мінфіну № 26 офіційно продає і купує в населення саме іменні акції «ПРАТО». Акції дорожчають разом з цінами на продовольчі товари, які, на жаль, зростають. Так у травні така акція коштувала 1000 купонів, а в листопаді «КІНТО» їх купляла вже по 17150, а продавала по 17500 карбованців. Ви киянин, тож можете придбати ці акції у касах Палацу спорту. А якщо ви хочете добре орієнтуватися у світі цінних паперів, то передплатіть на наступний рік «Голос України», де проблемі цінних паперів буде приділено значну увагу.

Медицину на сорти не поділяють

(Закінчення. Початок на 1 стор.).

Павло ВІЦЯК, Голова комісії Верховної Ради України з питань здоров'я людини, голова оргкомітету виставки.

Не таїна, що останніми роками на охорону здоров'я уряд та Верховна Рада виділяли надто мало. Скажімо, в цьому році з 18 статей з бюджету фінансувалися лише три: заробітна плата медпрацівників, харчування хворих в медзакладах і медикаментозне забезпечення. На решту не вистачало. 1994 року, сподіваюсь, буде віднайдено державні кошти на програми боротьби зі СНІДом, імунопрофілактики та медичної техніки. Але це лише краплина того, що вже вкрай потрібне вітчизняній медицині. Наша комісія сьогодні опрацьовує 14 питань і підготовлені до розгляду на сесії Верховної Ради законопроекти про донорство, ліки й фармацевтичну діяльність, про трансплантологію та інші.

Отже, щоб утілити розроблені нами й Міністерством охорони здоров'я України проекти, потрібні зусилля всього суспільства.

Щодо виставки, оргкомітет докладно проаналізував головне завдання та наміки, зорієнтував експонентів, що саме з медобладнання та ліків Україні сьогодні найпотрібніше. Звичайно, закупити все те, що запропонували нам такі лідери у виробництві медтехніки і препаратів, як Сіменс і Джонсон і Джонсон, для прикладу, ми не зможемо, та хоч зорієнтуємо вітчизняних виробників на усе передове в галузі, що є в світі. А представництво справді на заздрість будь-якій міжнародній виставці як в Україні, так і за кордоном. Фірми експонують інструменти для всіх галузей медицини, різного роду рухальні та наркозо-дихальні системи, обладнання для імунологічної діагностики, електрокардіографи для комп'ютерних медичних комплексів, витратний матеріал і величезний спектр фармакологічних препаратів для лікування хвороб серця, легенів, нирок тощо. Сподіваюся, що частину цих препаратів, як це було на торішній виставці, буде передано нашим медичним закладам як гуманітарну допомогу. Певен: буде укладено також багато угод про створення спільного виробництва техніки та ліків.

Володимир ШОВКОШИТНИЙ, президент міжнародного союзу «Чорнобиль», член оргкомітету.

Хочу звернути увагу на те, що в рамках виставки ми провели перший з'їзд нейрохірургів України та семінари з новітньої медичної техніки і проблем лікувально-профілактичного харчування. Запросили на них не лише представників медичних закладів, а й міністерства, яке займається конверсією, безпосередньо підприємств. Можливо, високотехнологічні військові заводи зможуть допомагати нам у налагодженні виробництва найсучаснішої техніки та обладнання, без якого подолати наслідки Чорнобиля дуже важко. Сьогодні навіть дитячі медичні заклади не мають належного забезпечення цими приладами та ліками. Орієнтуємо підприємства також на закупівлю новітніх технологій у галузі медицини.

Генадій КНИШОВ, директор Київського НДІ серцево-судинної хірургії, доктор медичних наук, член оргкомітету.

Працюючи над організацією виставки, ми детально проаналізували усі пропозиції, що надійшли від фірм, і вибрали справді найкращі, адже останніми роками, зважаючи на нашу бідність, зарубіжні фірми інколи пропонують обладнання та препарати, які за кордоном заборонені. Ціна їх, звичайно, невисока, і наші підприємства спокушаються на таку продукцію. Для роботи на цій виставці ми створили групу спеціалістів, обізнаних з найновішим у світі медицини, які консультують українських підприємців та лікарів, який саме товар придбати. Скажімо, представлено багато апаратури автоматичного переливання крові, машин «серце — легені», стоматологічних кабінетів та діагностичного обладнання для них, «шовного» матеріалу та різного роду фармакологічних, онкологічних, ветеринарних й інших препаратів. Неспеціаліст не завжди зорієнтується, що підібрати. Отже, на допомогу йому прийдуть вчені. Виберуть надійне і недороге.

Щодо серцево-судинної хірургії чи, скажімо, нейрохірургії, ці галузі медицини не можуть бути середніми, їх обладнання на сорти ділити не можна. Все обладнання та препарати мають бути найновітніші, адже кожен недолік в них може призвести до смерті людини. У нас є підприємства,

які готові закупити для інституту медтехніку, яку ми попросимо, лише б покращити обслуговування людей. Інститут сьогодні, як і держава, дуже бідний і не може собі дозволити такі витрати, адже навіть на харчування хворих не вистачає. Тому на меценатів лише й сподіваємося.

Щодо організаторів виставки, від усього медичного загалу України, хочу подякувати фірмам «ЗовнішЕкспоБізнес» і «IEG SOLINGEN» за їхню таку нелегку й дуже потрібну нам сьогодні справу, адже організація такої експозиції — це скоріше доброчинність, а не комерційна діяльність.

Підготував
Андрій БОЄЧКО.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Допоможемо спіруліні — і спіруліна допоможе нам

Загальнознано: однією з найрентабельніших сфер діяльності нині в Україні є банківська. Рівень рентабельності там сягає 300 відсотків.

І це зрозуміло: під час інфляції, що галопує, дуже вигідно торгувати грішми чи кредитними ресурсами. Інакша ситуація у галузях, безпосередньо пов'язаних з товаровиробництвом. Та є такий вид діяльності, де рівень рентабельності сягає 500 відсотків, — промислове вирощування спіруліни (синьо-зелена водорость, яка ще має назву «зелена їжа»), що його запровадила миколаївська зовнішньоекономічна акціонерна компанія «Свитязь».

Нещодавно випало зустрітися з президентом компанії Іваном Будзаєм. Він розповів, що сьогодні кілограм борошна спіруліни коштує у світі 1,5 тисячі доларів США, інша продукція, одержана в результаті глибшого перероблення, коштує мільйони доларів.

Що ж це за чудодійна рослина, за 100 грамів маточної культури якої платять 200 тисяч доларів?

Дорого, чи не так? Але коли врахувати, що віддачу від цієї культури мають не через роки чи навіть місяці, а вже через тижні та лічені дні після «висаджування» (росте вона, як правило, у прісних водоймах), то цілком очевидно, що затрати на купівлю посадочного матеріалу повертаються дуже скоро. А стосовно біологічного складу спіруліни, то, скажімо, білків вона містить у багато разів більше, ніж боби сої. Спіруліна може сповна компенсувати овочеві джерела протеїнів. А що вона не містить у собі важкої целюлози, складається з м'яких борошнополісахаридів, то «зелену їжу» можна призначати людям похилого віку, у котрих порушення у засвоєнні їжі, а також гіпо- й авітамінози. Спіруліна здатна знижувати ризик появи онкологічних захворювань, хвороб серця, сприяє виведенню шлаків і солей важких металів з організму, що особливо важливо у почорнобильський період. Досліди підтверджують доцільність введення «зеленої їжі» до комплексної терапії хворим на СНІД, багато інших хвороб. Проте не менш важливе застосування спіруліни як профілактичного, оздоровчого засобу.

Як бачимо, чудодійна рослина здатна не лише істотно зміцнити здоров'я, а й, продаючи її, можна мати неабиякі валютні надходження, тим більше, що покупців виробів зі спіруліни, котрі ладні платити валютою, за словами Івана Будзая, дуже багато.

Проте сьогодні в Івана Гнатовича одна думка — як перезимувати і зберегти садівний матеріал, адже спіруліна тропічна теплолюбна рослина. Підготовлених приміщень мало, а «Свитязь» сьогодні має 150 кубометрів посадочного матеріалу, що оцінюється десь у 700 мільярдів доларів. А тому «Свитязь» звертається до всіх, хто бодай чимось може допомогти із зимівлею, особливо до тепличних господарств, тим більше, що в даному разі можна зав'язати взаємовигідні стосунки. Як відомо, помідори та огірки не покривають усіх затрат на їх вирощування, і тепличні господарства банкрутують. Спіруліна може допомогти їм вижити. Але сьогодні потрібно допомогти вижити спіруліні.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Скористатися своїм шансом

може кожен. Так вважає підприємець з Буковини Василь Лоза. Лише треба мати голову на плечах і трохи... грошей.

Що-що, а будувати на Буковині вміють. І люблять. Завітайте у перше-ліпше село над Прутом або Черемошем — і переконаєтесь у тому. Один особняк ліпший від одного. То вже добре втілення у реальні справи народного хисту, народної мудрості. Бо де ще донедавна сільська людина могла реалізувати бодай трохи свої здібності, свій талант? А ніде, бо особистості комуністичний режим не виховував і не терпів. А хто пробував «висуватися», тому відразу давали по шапці, щоби не був отаким собі «розумником». Бо людьми інертними, заляканими, байдужими, лінивими завжди керувати легше і можна вести їх, куди завгодно. Тим паче, до «світлого майбутнього».

Василь Лоза походить з хазяйського роду, з прикарпатського села Бережниця, де завжди шанували (і шанують!) доброго майстра. Та й за фахом — будівельник. Але така вже доля судилася, що будівництвом донедавна він займався мало. Так, вряди-годи, коли працював директором комунгоспу чи очолював будинкоуправління у Вижниці. А потім — робота на турбазі «Черемош», звідки змушений був піти, бо, бачте, не «вгодив»... синові тодішнього першого секретаря райкому партії. Перевіряючі унадилися сюди, на турбазу мало не щодня — нерідко навіть пообідати не мав часу. І хоч ніякої «крамоли» не знайшли, махнув на все рукою: почав шукати справу, до якої б душа лежала. І щоб у цю душу ніхто не ліз, не топтався у ній. Тоді й створив мале підприємство «Карпати», повернувся, як то кажуть, на круги своя.

Чому Василь Лоза взявся за будівництво?

— Людина має робити те, з чим обізнана, — почув тепер від замовника «Карпат». — Та й будівельник завжди потрібен людям. Як лікар чи священик.

Чи обізнаний молодий підприємець з будівництвом? Та ще й сьогодні, коли кожна дрібничка стала проблемою? Очевидно, знає, бо ще три роки тому «Карпати» розпочали свою виробничу діяльність з ремонту водопроводу в місцевому училищі прикладного мистецтва, а сьогодні вже мають великі замовлення. Нині ось зводять триповерховий офіс районної податкової інспекції у Вижниці — наступного року мають здати «під ключ», працюють на інших об'єктах.

Колектив «Карпат» невеликий: два десятки постійних працівників. Правда, є ще чимало робітників, які працюють тимчасово, так би мовити, за домовленістю.

— Нам не потрібні працівники, які відбувають час: чи то в конторі, чи то на виробництві, — каже Василь Дмитрович. — Люди мають гроші заробляти.

— І заробляють?

— Принаймні, не скаржаться на заробітки. Люди просяться на роботу. Але всіх не візьмеш — обсяги виробництва не дають змоги. Бо я так вважаю: взяв людину — дай їй заробити.

— А, бува, що «Карпати» відмовляються від послуг того чи іншого робітника?

— Не без того, — веде далі Василь Дмитрович. — Порушує людина трудову дисципліну чи нехтує правилами безпеки — з такими відразу прощаємось. У нас і так клопотів вистачає.

Справді, в нинішніх складних економічних умовах мале підприємство може розраховувати (і так робить!) лише на власні сили. Тож доводиться сушити голову: шукати і деревину, і бляху, і цемент... Вижницькі будівельники розуміють, що легше, принаймні найближчим часом, не буде, тож мають намір своїми силами налагодити виробництво столярки, шлакоблоків... А далі можна подумати і про власний цегельний завод, про випалювання кахлів. Бо ж і Москва не одним махом збудована.

Ось тільки податки душать підприємство з усіх боків, «з'їдають» левову пайку прибутку. «Невже ті, хто закладає високий податковий процент, не розуміють простої істини: більше забереш від власника сьогодні — менше отримаєш завтра?» — щиро дивується Василь Лоза. І спробуй з ним не погодитися. Тим паче, що наші закони по суті поставили в один ряд виробника.

«Найбільше ціную в людях, з якими працюю, їх професіоналізм і чесність, — ділиться своїми думками Василь Лоза. — Прагнемо до того, щоб людині невигідно було працювати абияк. Хоч, самі розумієте, як нелегко це зробити, адже десятиліттями життя, чи точніше суспільні умови, привчали нас до протилежного». І все ж таки будівельники, найняті «Карпатами», здається, починають розуміти, що ліпше для них самих виконати свою роботу на совість, як належить, ніж «загнати» на сторону банку фарби чи кілька метрів дошки. Адже підприємство Василя Лози платить лише — повторю ще раз! — за виконану роботу. Причому, за добротну, якісну. Бо насамперед від того залежать майбутня добра опінія «Карпат», їх місце у бізнесовій структурі Буковини (та й далі!), а відтак — і нові замовлення. Бо нерухомість — чи то для акціонерної компанії, чи то для фермера — завжди залишається надійним капіталом. Як і земля, на якій ця нерухомість знайшла притулок.

Очевидно, сім'я Василя Лози живе трохи ліпше, як деякі її сусіди. Просто засновник «Карпат» скористався своїм шансом, хоч почав «робити бізнес» без жодної позики, з трьома тисячами рублів власних заощаджень на рахунку. Почав з простого ремонту водопроводу. Хтось із вижничан зробить це завтра, а комусь і не пощастить. Бо таке життя — всі ми рівні лише перед Богом і перед смертю. А все інше — то вже даруйте! І не треба лякатися появи людей, які заробляють трохи більше від нас. Тим паче, якщо вони не обходять закон, не обдурюють державу. Адже від здібного підприємця можна щось та й узяти, чого не скажеш про бідного. Справді бо: скільки картоплю не чави — виноградний сік з неї не потече. Так і в даному разі: наша держава тільки тоді стане на ноги, зміцніє, коли побільше буде в ній людей заможних, а то й багатих. Он і Василь Лоза, хоч його мале підприємство «великих грошей» не гребе, уже встиг підсобити фінансово і місцевій школі-інтернату, і районній газеті «Вижницькі обрії»... А тепер допомагає своїм землякам у Бережниці зводити каплицю.

Та й про своїх робітників не забуває. Напередодні Різдва і Великодня МП сплачує будівельникам по кілька мінімальних окладів кожному, не шкодує грошей і на соціальні потреби.

Чи є в нього заздрісники, а то й вороги? Не без того. Бо людська заздрість, як ракова пухлина — ще не скоро знайдемо від неї ліки. Недавно, у неділю, «вирвався» з сім'єю на природу. Повернулися під вечір, а в «ЗІЛові» — самоскиді (його тримають просто неба, на подвір'ї) — усі шини проколото. Ото й справді, якщо не вдарити, то бодай ущипнути. А взагалі Василь Дмитрович належить до делікатних людей. Ні з ким не свариться, не конфліктує... Бо то, вважає, марнування часу — треба робити свою справу.

Порядно і чесно.

Роман ВАТРИЧ.

Вижниця
Чернівецької області.

НОВОЕ ПОКОЛЕНИЕ ЛАЗЕРНЫХ ПРИНТЕРОВ "MINOLTA" (ЯПОНИЯ)

Fine-ART

Smooth Sharp and Solid

Fine-MT

MINOLTA

ГАРАНТИЯ - 2 ГОДА

Поставляет и обслуживает "Минолта Трейдинг Украина"
тел. 296-63-75, 296-54-75 + (fax)
295-68-40 + (fax)

Оригинальный Продукт
Оригинальный Сервис
Оригинальное Качество

10 и 6 копий в минуту
Интерфейс RS232C/RS422, Centronics, Apple Talk
Эмуляция : HP Laser Jet III (PCL-5), Epson Fx-850
IBM Pro Printer XL24e

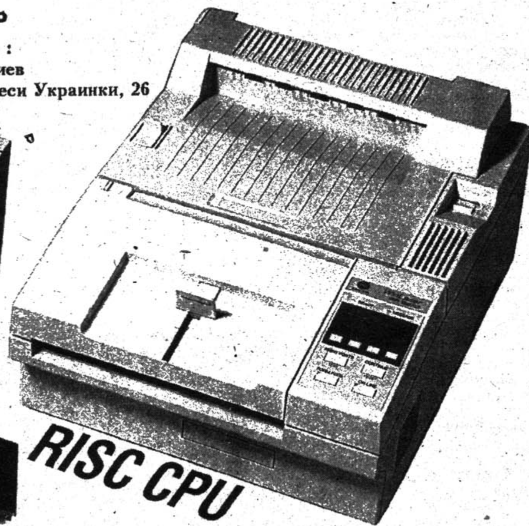
Модели SP3500, SP1500 - Microsoft + TrueImage (PostScript)

Память : 1 Мв (до 5 Мв) SP1000, SP3000
2 Мв (до 10 Мв) SP1500, SP3500

Minolta Fine Art - 600 dpi (виртуально)
- 300 dpi

Наш адрес :
252133, Киев
Бульвар Леси Украинки, 26

ДЕРЖАВНА ТЕЛЕРАДІОМОВНА КОМПАНІЯ УКРАЇНИ

АГЕНСТВО "ТЕЛЕРАДІОРЕКЛАМА"

ПРОПОНУЄ :

- щоденну рекламу по радіо /репортажі, інтерв'ю, інформації, коментарі, огляди, оголошення/,
- телепередачі " ПЕРСПЕКТИВА " та " ПРЕЗЕНТАЦІЯ " / зустрічі з діловими людьми, виставки, презентації, тощо /,
- щотижневу інформаційну телепередачу з відеоілюстрацією та без неї з вашими оголошеннями і діловими пропозиціями,
- рекламно-інформаційні тематичні блоки.

ВИГОТОВЛЯЄ :

- відеофільми, відеокліпи, відеосюжети, споти - на замовлення,
- розробляє і організовує комерційні теле, - і радіоігри, лотереї, конкурси, фестивалі, шоу.

РОЗТАШОВУЄ :

- рекламну інформацію в тижневиках " Говорить і показує Україна " та " 7 дней / для Украины / ".

АГЕНСТВО "ТЕЛЕРАДІОРЕКЛАМА"

готове укласти з вами угоду на довгострокове співробітництво.

НАША АДРЕСА:
252033. Київ-33. вулиця Володимирська - 69-а
Тел: 224-45-43; 220-91-29. Факс: 224-45-43

Акціонерне товариство "АС" пропонує:

екскаватори ЕО-2629 на базі ПМЗ-6
екскаватори ЕО-2625 на базі МТЗ-82
літаки Як-18Т з повним ресурсом

м. Бородянка
Тел./факс (04477) 5-17-67

Информация о выпуске акций АКБ «МОНОЛИТБАНК»

С целью содействия укреплению экономики Украины и развитию различных форм предпринимательства принято решение о создании в г. Запорожье акционерного общества открытого типа Акционерный коммерческий банк «Монолитбанк» с уставным фондом 2000000000 карбованцев, который будет формироваться за счет вкладов акционеров путем выпуска 20000 простых именных акций номинальной стоимостью 100000 карбованцев каждая.

Подписка будет осуществляться через одного из учредителей СМПО «Монолит» по адресу: г. Запорожье, проспект Ленина, 63, тел/факс: 0-612-63-82-63 с 9 по 13 декабря 1993 года.

До уваги керівників та головних спеціалістів підприємств

МП «Промобладнання» реалізує:

комплекти газозварника, газорізальника;

комплекти електрозварника, в тому числі держаки, щитки наголовні, кабель зварювальний і т.ін.;

ацетиленові генератори та зварювальні трансформатори.

Тел.(044) 294-18-72; факс (044) 510-62-96.

Державна податкова інспекція

по Переяслав-Хмельницькому району Київської області повідомляє, що в Арбітражному суді Київської області за адресою м.Київ, вул.Саксаганського,147, порушено

Справу про банкрутство

малого підприємства «Агротехніка».

Філіал ВО «АвтоЗАЗ» реалізує в Києві автомобілі ЗАЗ-968М, причепи до легкових автомобілів, запасні частини до автомобілів ЗАЗ та товари народного споживання.

Звертатися на адресу: 252115, Київ-115, вул. Котельникова, 29/18.
Тел. 450-39-59, 452-19-02, факс 452-19-03.

Культура

Щоб духовність не стала товаром

У листопаді на пленарному засіданні 48-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН виступила член делегації України, голова Комісії Верховної Ради у справах жінок, охорони сім'ї, материнства й дитинства, член Президії Верховної Ради Валентина ЄЩЕНКО. Тема її виступу — повернення культурних цінностей державам їхнього походження. Друкуємо текст виступу.

Систематичний розгляд даного питання в рамках ООН свідчить про значення, що його надають проблемі повернення чи реституції культурних цінностей у взаємовідносинах держав. Багато міжнародних документів підтверджують право держав, що втратили свої культурні скарби внаслідок колоніального статусу, іноземної окупації або кримінальних злочинів, на їхнє повернення й закликають усіх членів світового співтовариства вжити необхідних заходів до створення сприятливих умов для реалізації такого права.

На довгому, багатовіковому шляху до незалежності Україна зазнала колосальних втрат національних реліквій, історичних та культурних цінностей. Вона ратифікувала міжнародні конвенції з питань повернення культурних цінностей і підтримує відповідні резолюції Генеральної Асамблеї ООН.

У цьому зв'язку доцільно послатися на Закон України «Про дії міжнародних договорів на території України» від 10 грудня 1991 року. Відповідно до нього укладені й належно ратифіковані Україною міжнародні договори є невід'ємною часткою національного законодавства.

Цим Україна засвідчила свою готовність до тісного співробітництва в сфері культурної спадщини і, зі свого боку, розраховує на дійову підтримку світової громадськості.

На врегулювання проблем, що розглядаються, націлено угоду, прийняту з ініціативи України на зустрічі глав держав — учасниць Співдружності Незалежних Держав, що відбулася в Мінську 14 лютого 1992 року.

Головна мета цієї угоди, що відповідає духові резолюцій Генеральної Асамблеї ООН, створити правову основу та механізм повернення культурних та історичних цінностей країнам їхнього походження, що стало актуальним завданням після розпаду СРСР. Нам шкода, що угоду відкинуто колишнім парламентом Російської Федерації і сподіваємось, що новий парламент з більшим розумінням поставиться до проблеми.

Розвиваючи ідеї, закладені в Мінській угоді, Україна підтримала ініціативу Республіки Білорусь про створення міждержавної комісії з проблем власності на культурні цінності, зібрані в музеях, бібліотеках, архівах та інших сховищах колишнього Радянського Союзу.

Вважаємо за перспективне співробітництво з даної проблеми з країнами Східної та Центральної Європи. Наші представники взяли участь у роботі організованого ЮНЕСКО міжнародного семінару з питань попередження незаконної торгівлі культурними цінностями та їх повернення власникам, що відбувся у березні цього року в Будапешті.

Доля культурних цінностей у зв'язку з розпадом імперії та створенням незалежних держав заслуговує, на наш погляд, пильнішої уваги міжнародного співтовариства. Розгляд цієї проблеми та вироблення рекомендацій, що відповідають сьогоденню, могли б дати додатковий поштовх розв'язанню питань, у тім числі й тих, які стоять перед країнами — учасницями СНД.

Україна зацікавлена в реалізації міжнародних угод щодо повернення культурних цінностей, експропрійованих у роки Другої світової війни.

Разом з тим ми усвідомлюємо, що в основі практичної роботи щодо повернення культурних цінностей до України лежить двостороннє співробітництво. Ось чому положення про повернення цінностей включене до цілої низки угод про культурне співробітництво України з різними державами. Вже є приклади позитивного рішення про повернення й передання національних цінностей інших держав, що опинилися з веління історичної долі в Україні.

Нині в цьому напрямі провадиться спільна робота з Білоруссю, Молдовою, Угорщиною, Великобританією, Німеччиною.Нам здається перспективним співробітництво з Польщею, на території якої перебуває велика кількість культурних цінностей українського народу, в тому числі наші унікальні національні реліквії.

Важливе значення для України мають контакти з німецькою стороною. Під час Другої світової війни нацизм завдав величезних збитків Україні, втрати якої лише у творах мистецтва становлять понад 300 тисяч одиниць.

Особливо слід сказати про наші взаємовідносини в цій сфері з Росією. Адже в цій країні перебувають унікальні реліквії та документи, стосовні самої серцевини історії і державності України. Зокрема, архіви Запорозької Січі, ліквідованої 1775 року царським урядом. Така ж сумна участь спіткала 1918 року архіви Української Народної Республіки, після того як більшовицькі війська окупували Київ.

Цього року вперше у нас відзначали трагічну роковину великого голоду в Україні 1932—1933 років. Завдяки дослідженням вчених української діаспори та американських істориків ми сьогодні знаємо, що це був геноцид сталінського режиму проти власного народу. Штучно спричинений голод в Україні забрав життя вісьмох мільйонів чоловік, коли не більше. Ці жахливі, страхітливі цифри потребують уточнення. Архіви, що стосуються чорної сторінки нашої історії, зберігаються у Москві, що значно ускладнює відповідні дослідження українських науковців.

Це лише декотрі, далеко не вичерпні приклади, не кажучи вже про численні культурні цінності, вивезені різного часу з України. Деякі колекції творів мистецтва, як наприклад, колекцію відомого українського мецената Ханенка, було передано в Москву напередодні Другої світової війни як тимчасову виставку. Але, як відомо, немає нічого постійнішого, аніж тимчасове.

Хочеться сподіватися, що двосторонні консультації з цих питань розпочнуться найближчим часом. Вони, безумовно, благотворно вплинуть на стосунки між нашими народами й державами.

Окреме коло питань — доля культурних цінностей, що їх знаходять митні служби під час спроб незаконного вивезення за межі нашої території.

Для проведення та координації усієї цієї роботи в Україні при Кабінеті міністрів створено Національну комісію з питань повернення в Україну культурних цінностей.

Уже знайдено близько 43 тисяч предметів, що їх різного часу незаконно вивезли з України, встановлено їхнє точне чи приблизне місцезнаходження. Комісія готує до видання зведений каталог втрачених культурних цінностей з описом та ілюстраціями більш як 4 тисяч одиниць.

В Україні створюють автоматичну інформаційну систему «Втрачені цінності», розпочато роботу з підготовки видання міжвідомчого науково-інформаційного щорічного збірника «Спадок». До Верховної Ради України внесено проекти законів про національний культурний спадок, про порядок вивезення культурних цінностей за межі України та умови їх транзитних перевезень.

Ми хотіли б мати тісні контакти в цьому плані з Інтерполом, з Міжнародним реєстром викрадених цінностей (Англія).

Україна покладає надії на розуміння наших проблем світовою громадськістю, на підтримку всіма, кому не байдужа доля духовних скарбів. Адже для кожного народу повернення на батьківщину його культурних цінностей — повернення національної гідності.

Делегація України позитивно оцінює доповідь генерального секретаря з цього питання і підтримує внесений проект резолюції, положення якого сприятимуть розв'язанню важливої міжнародної проблеми і тим самим зміцненню взаєморозуміння держав.

«Луцьк» прибув до Севастополя

До Севастополя на постійне місце дислокації прибув малий протичовновий корабель «Луцьк». Корабель збудовано на київському суднобудівному заводі «Ленінська кузня». Він оснащений модернізованим обладнанням і сучасним озброєнням. На мітингу, що відбувся з нагоди прибуття корабля, виступив командувач ВМС України віце-адмірал Володимир Безкоровайний. Він сказав, що Український флот інтенсивно розбудовується, незважаючи на важке економічне становище нашої держави, і прикладом у цьому є прибуття ще одного бойового корабля. Екіпаж «Луцька» тепло привітали керівники міста, ветерани Збройних Сил, представники громадськості.

«Луцьк» — це п'ятий корабель ВМС України. Крім нього, до складу Українського флоту входять також корабель управління «Славутич», сторожові кораблі «Гетьман Сагайдачний» і «СКР-112», малий десантний корабель на повітряній подушці «Донецьк». У майбутньому до цих суден Українського флоту приєднаються малі протичовнові кораблі «Луганськ», «Львів», «Тернопіль» і «Запорізька Січ», ракетний крейсер «Богдан Хмельницький», малий десантний корабель на повітряній подушці «Іван Богун», сторожовий корабель «Гетьман Байда-Вишневецький».

Фотофакт

Лісний чай

Полтавська область. Педагоги та студенти Лубенського лісотехнікуму самі дбають про свій добробут. На ділянках підсобного господарства вони вже другий рік збирають екологічно чисті лісові лікарські трави і виготовляють з них власний чай, який одержав назву «Лісний». Навчальному закладові він дає певний дохід.

На знімку Павла Здоровила: «Лісний чай» рекламує студентка IV курсу лісотехнікуму Світлана Сердюк.

Колонка власкора

Останній житель Гриви

Про колишнє поліське село, розіп'яте енкаведистами, нагадує хіба що дерев'яний хрест

Не можу збагнути, чому дехто так тужить за недавнім «щасливим» минулим. Особливо тяжко на душі, якщо про це говорять корінні волиняни. Хочеться, звичайно, зрозуміти людей, розчарованих нинішнім днем. Але важко погодитися, що життя сьогодні гірше, ніж учора. Життя не може бути гіршим, якщо воно стало вільним. Саме незалежність України дала нам волю. І чому ми так швидко забуваємо примусову колективізацію, голодомор, розстріли, депортації, сибірські катівні, репресії над мільйонами безневинних людей? Чому? Адже все це було з нами ще вчора. В ім'я химерної комуністичної мети на Волині постраждала майже кожна сім'я.

У моїх руках — страшні цифри і факти, взяті в найрепресивнішої організації, яку знало людство, — колишнього КДБ. Розсекречені нині архіви свідчать, як звірхники тоталітарного режиму та їх запопадливі місцеві опричники методично нищили поліщука. Завжди пам'ятаймо, що з Волинської області з 1944 по 1951 рік було насильно виселено майже 8 тисяч сімей — 29 тисяч чоловік. На так звані спецпоселення вивезено 275 сімей «куркулів», хоч на Волині ніколи не було того вигаданого класу. Це вивозили тих, хто любив землю, вмів на ній працювати, вирощував хліб...

Ось ще цифри. В жовтні 1944 року з Ковельського району до Сибіру вивезено 35 сімей, з Теремнівського — 32, з Торчинського — 45. В жовтні 1947 року з Ковельського району виселено 172 сім'ї, з Маціївського — 92, з Берестечківського — 122... Під час проведення каральних акцій з 1944 по 1949 рік енкаведистами було закатовано в Берестечківському районі 166 чоловік, у Володимир- Волинському — 209, у Горохівському — 329, в Камінь- Каширському — 874, Колківському — 903. Страшна репресивна машина «рідної» радянської влади працювала у кожному селі на Волині. Гинули люди, які тут народилися, жили. Вони боронили себе і своїх рідних, не зазіхали на чужі землі. А ті, що прийшли до них зі зброєю в руках, виганяли з рідних домівок, забирали нажите потом добро... Парадокс — вони і нині називають колишніх повстанців бандитами. Деякі цим ще й хизуються. Чи є де ще так у світі?

За скупими цифрами з архівів НКВС — понівечені людські долі, розкидані сибірськими просторами батьки, діти, сестри, брати, які ще й досі шукають один одного. На могилах не стоять хрести, ніхто не кладе на них квіти. Бо й самих могил немає.

Тільки недавно на місці колишнього села Грива Камінь- Каширського району було поставлено хрест. Сорок років це село не значилося на карті. Перший раз його знищили енкаведисти зразу ж після «визволення», другий раз — в 1954 році, коли вперті поліщуки почали повертатися з далеких і чужих країв на прабатьківську землю. Насильно виселили з рідного місця всіх. Якимось чудом залишився тут лише дідусь Микола Нестерук. Розповідають, що інколи виходив він на пожвавлену трасу, перепиняв хлібовоза, купував хліб... На сплюндрованому цвинтарі колишнього села знайшов дідусь свій спочинок. Останнім із мешканців Гриви.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Вернісаж новин

Репресовані розколів не визнають

У Вінниці відбулася установча конференція політичних в'язнів і репресованих області. Відбулася публічна консолідація людей, які в минулому опинилися на протилежних сторонах барикад, але які є синами і доньками однієї землі і які своє життя поклали на вівтар свободи і незалежності рідної України. Політв'язні знову показали приклад консолідації, як це було і в 1992 році, коли громадські і політичні організації розколювалися, а репресовані об'єдналися в єдину організацію — Всеукраїнське товариство політичних в'язнів і репресованих.

На конференції виступили колишній політв'язень, український вчитель Іван Пелюшенко, співголова Всеукраїнського товариства політичних в'язнів і репресованих Євген Пронюк, секретар обласної організації з питань поновлення прав реабілітованих Анатолій Гнатюк, голова обласного «Меморіалу» Людмила Кароєва. Допомогли провести конференцію вінницькі меценати: син репресованого Михайло Малишенко, Володимир Браузов та Володимир Теменик.

Мерія ошукує та ще й залякує?

Чи не першими протест про повернення Москві «кріпосницької» системи прописки і запровадження плати для гостей «червонозоряної» висловили учасники міжнародної конференції правозахисників, що днями відбулася у Харкові. У зверненні до мера Москви вони нагадують, що такі заходи суперечать міжнародним принципам права і фундаментальним принципам прав людини. На думку правозахисників введення «денно-подушної данини» — та сама спроба позбутися «шанованих» гостей столиці. Тільки не адміністративними силовими методами, а вже економічними. Більше того, правозахисники вважають, що наміри московської мерії убезпечити таким чином столицю від потоку біженців, зокрема з «гарячих точок», є порушенням звичайної людської моралі, яка вимагає розкрити двері «погорільцям», жертвам катастроф... А всім цим мерія, мовляв, ошукує і залякує москвичів, начебто іншого способу забезпечити у столиці порядок і чистоту не існує.

Палій в соборі

Під час богослужіння в Петровському соборі (м. Севастополь) Віталій Єлісеєв, 1974 року народження, який ніде не працював, на очах у всіх вийняв пляшку із запальною сумішшю і кинув у ікону Божої Матері. Пляшка вибухнула, почалася пожежа. Сім прочан і сам Єлісеєв отримали опіки різного ступеню. Всіх госпіталізовано. Пожежні машини, що прибули, порівняно швидко ліквідували пожежу, одначе собору завдано великої матеріальної шкоди. Ведеться слідство.

Плюс інтелектуалізація

Угоду про співпрацю АН України і Київської міської держадміністрації підписали днями президент Академії наук Б. Патон і глава держадміністрації Л. Косаківський. Документ передбачає інтелектуалізацію державотворчих процесів у столиці, зокрема, створення Науково-методичної ради, до якої ввійдуть і відомі вчені Києва.

За повідомленнями громадських та власних кореспондентів Т.ПАХОЛОК, А.БЕНЯ, О.ПІЛАТА, К.КІНДРАСЬ.

«Це був вир почуттів...»

Так оцінив виступ Нового київського симфонічного оркестру (під орудою Романа Кофмана) на європейському музичному фестивалі «Europamusikale» автор ідеї і концепції цього престижного мистецького форуму барон Панкрац Фрайгерр фон Фройберг. Україна вперше делегувала свій колектив на культурний захід такого високого рівня. У кращих концертних залах Мюнхена репрезентували творчий доробок симфонічні оркестри з 31 країни Європи.

Фестиваль проходив під патронажем голови Комісії Європейських Співтовариств Жака Делора. До складу почесного оргкомітету ввійшли відомі фахівці в галузі музичного мистецтва Август Евердінг, Єгуді Менухін, Георг Солті, Альфред Брендель, Шандор Вег.

Чи не вперше публіка мала можливість ознайомитися з маловідомою національною музикою. Зокрема, до цього ряду можна віднести і виступ українського колективу, програма якого складалася з творів Валентина Сільвестрова, Мирослава Скорика, Левка Колодуба. За словами П. фон Фройберга, український концерт мав великий успіх значною мірою завдяки Романові Кофману, бо маестро вдало його побудував. У дні фестивалю газета «Suddeutsche zeitung» писала про високу виконавську майстерність колективу з України і відзначала віртуозність солістки оркестру Тетяни Чайковської, яка «зливалася з віолончеллю і видобувала з інструмента фантастичні звуки». Німецькі мистецтвознавці звернули особливу увагу на твори двох перших композиторів. Виступ музикантів з України, за свідченням критиків, відкрив ще одну невідому сторінку європейського творчого надбання. На відзнаку участі оркестру в цьому грандіозному форумі нашим митцям вручено приз Української ліги підприємців АПК.

Культура

На «Europamusikale» було запрошено відомих діячів культури та політики: Джульєтту Мазіну, Раймонда Паулса, П'єра Мертенса, Ленарта Мері, Елку Константінову, Мікіса Теодоракіса, Едуардо Лоренцо, Мерту Тікканен та багатьох інших. Україну офіційно представляла Лариса Хоролець. Участь Нового київського симфонічного оркестру в цьому грандіозному святі можна розглядати як приєднання й нашого голосу до загальноєвропейського хору. Бо якщо в площині політики нашу державу чекає ще довга дорога до членства в Європейських Співтовариствах, то вже нині українська музика постає в контексті європейської культури.

Фестиваль показав значний потенціал народів, які, рухаючись до єдиної Європи, зберігають національні риси, самобутність. Це дає підставу казати, що у майбутньому континент не перетвориться у «плавильний котел» культур, а буде й надалі обіймати особливості кожної з країн, реалізовуватиметься ідея «Європи вітчизн».

Це грандіозне свято стало ознакою нового часу і завершилося гала-концертом «За свободу, мир і дружбу в Європі», що його транслювали майже в 50 країнах світу. На підсумковому зібранні, були присутні відомі європейські політики і, зокрема, глава парламенту ФРН Ріта Зюсмут. З молодіжним оркестром ЄС і хором Баварської опери виступали видатні зірки світового мистецтва Тереза Берганца та Франциско Ареза.

Німецька земля, хоча й на короткий час, об'єднала представників усіх держав Європи.

EUROPAMUSICALE
The EUROPEAN MUSIC FESTIVAL in MUNICH

В учасників і гостей фестивалю я поцікавився, що вразило їх на «Europamusikale».

Лариса Хоролець: Тут панувала справжня мистецька атмосфера. Нам треба частіше брати участь у таких заходах, щоб українську культуру знали і щоб вона розвивалася в європейській родині. Слід не забувати: ми маємо що показати світові й готові навчатися новому.

Мікіс Теодоракіс: Ініціатива мюнхенців і, зокрема, барона фон Фройберга є дуже важливим кроком для усього континенту. Це величезна організаторська робота. Одного разу я спробував здійснити ідею такого кінофестивалю, але з цього нічого не вийшло. Європа об'єднується, і в цьому процесі значне місце мають посісти мистецтво і люди творчості. Національні культури потребують захисту, бо політики дуже часто не виконують суспільні завдання. Тоді за справу беруться митці.

Майя Плисецька: Це незвичайне свято симфонічної музики. Я готова брати участь у таких фестивалях; але вже балетного мистецтва. І танцюватиму там. Адже щодня хоча б півгодини займаюся біля станка. Тому свої пропозиції щодо організації нового заходу висловила натхненникам цього фестивалю.

Раймонд Паулс: Такі творчі форуми особливо важливі для нових незалежних держав, і, зокрема, Латвії й України. Бо це добрі можливості для пізнання культурної спадщини інших народів.

Тарас ПЕТРІВ.

Київ—Мюнхен—Київ.

На знімку: творчі дискусії продовжувалися і після концертів.

«БЕРКУТ» ПОЧИНАЄ І ВИГРАЄ

Рада в справах релігій спостерігає за партією

Факт і коментар

Ми вже повідомляли про те, що в Києві 22 листопада почалися акції громадянської непокори Української автокефальної православної церкви («ГУ» за 23.11.1993). Молебнями, хресними ходами та пікетуванням адміністрації Президента і Кабінету міністрів духівництво та миряни мали намір привернути до себе увагу державних органів, які й досі не відновили юридичного статусу УАПЦ. На жаль, конструктивного діалогу не відбулося й цього разу. Як за старих «дóбрих» часів, держава відповіла на молитву... міліцейським кийком.

МОЛЕБЕНЬ біля стін святої Софії зібрав багато «парафіян» Міністерства внутрішніх справ. Сам «славнозвісний» полковник Григор'єв спостерігав за відправою. (Очевидно, після участі в боях проти Білого братства, пан полковник виступає в ролі «релігієзнавця»). Даремно хвилювалася доблесна міліція. На територію Софійського заповідника легко потрапити можуть лише прихильники Деві Марії Христос. Представники УАПЦ не претендували на таку честь, тому молилися перед зачиненою брамою. Добродій у міліцейській шинелі пояснював цікавим перехожим: «Це незаконно моляться(!) неправильні(?) православні...»

А «неправильні», помолившись, рушили на Банківську. Їх було зовсім мало, несли образ Божої матері, хреста. Трохи смішно було дивитися, як добірні загони міліції насторожено супроводжують пікетувальників. Смішно і страшно, бо здалося, що життя повернуло назад: років три тому такий численний «почет» кидався на мітингуючих рухівців. На жаль, не змінився і стиль «охоронців». Знуджені демократією, хлопці зраділо виконували знайому роботу. За наказом начальників (гадаю, неважко здогадатися, що з самого МВС) мирний пікет пікетували вправні міліцейські кулаки. Проти хреста й ікони кинули навіть «Беркут». Напевно, для втіхи справжніх злочинців, які спокійно гуляють столицею. Настоятеля Борисоглібського храму отця Юрія Бойка побили так, наче він намагався вчинити замах на Президента. «Тоді то намісникові вояки.., плювавши на нього, хапали тростину й по голові Його били». Я не проводжу аналогій між отцем Юрієм та розіп'ятим Христом, але робота міліції спеціального призначення, прости Господи, дуже вже нагадувала дії вояків Пілата. В запалі поламали навіть хреста, бо «він може бути... холодною зброєю». Дивна міліцейська логіка... Втім, з нею не сперечаються.

Священика та трьох мирян (зокрема, депутата Московської райради Святослава Заставського) протримали в компанії рекетирів до вечора й, оштрафувавши, відпустили з Богом.

Наступного дня ситуація повторилася. Цього разу до Печерського райвідділу «замели» не лише організаторів «масових безпорядків», а й похилих парафіянок. Напевно, в Печерському районі суворіша дисципліна.

Сумно і гірко, що на зойк відчаю УАПЦ відповіло лише силове міністерство, що, заклопотана влаштуванням бенкетів «правильної» православної церкви — УПЦ КП, Рада у справах релігій при Кабінеті міністрів так і не захотіла знайти спільної мови з церквою-пасербицею. Доки представники державного православ'я освячують казино по сусідству з Володимирським собором, священики УАПЦ правлять молебні під стінами Софії. Пан Григор'єв не втрачає пильності...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

* * *

Проголосивши незалежність, Україна продекларувала розбудову правової держави, що визнає пріоритет міжнародних угод, які нею ратифіковані, над чинним законодавством. Відповідно до ст.18-ї, 19-ї, 20-ї Загальної декларації прав людини, ст. 20-ї Міжнародного пакту про громадянські і політичні права громадяни України мають право на свободу мирних зборів. За існуючої суперечності між адміністративним і кримінальним кодексом України та міжнародним пактом про громадянські і політичні права, що став частиною національного законодавства, правоохоронні органи повинні користуватися останнім. Обов'язок міліції визнавати та поважати право громадян на мирні збори, регламентоване ст.4 Закону України «Про міліцію».

Як свідчать факти (про них газета уже розповідала — Л.К.), вичерпавши всі законні можливості для захисту порушених прав, УАПЦ висловила свою позицію мирними зборами у формі пікетування адміністрації Президента. Дії представників УАПЦ не є протиправними. Вони стали в мирний пікет. Загрози державним інтересам, громадському порядку або безпеці громадян не існувало. Без законних підстав проти невеликого гурту пікетуючих було застосовано міліцію спеціального призначення. Застосована сила значно перевищує необхідну. Після побиття, трьох віруючих та отця Юрія Бойка, відомого в Україні релігійного і громадського діяча, незаконно затримали. Суддя Старокиївського райсуду Києва Людмила Горай винесла завчасно неправосудну постанову про притягнення невинних до адміністративної відповідальності.

Наступного дня міліція так само незаконно затримала групу пікетувальників біля Кабінету міністрів. Під час затримання один віруючий дістав тілесне ушкодження, другий госпіталізований унаслідок серцевого нападу. Вчинено незаконний привід до Печерського РВВС, де порушили встановлений законом триговинний термін затримання. На порушення ст.84 КПК України в одного із затриманих вилучили кінокамеру без складання протоколу. Суддя Печерського райсуду Станіслав Кукса піддав завчасно невинних адміністративному стягненню.

Отже, міліція порушила ст.18, 19, 20 Загальної декларації прав людини, ст.4, 10, 11, 12, 13 Закону України «Про міліцію» і ст.173 Кримінального Кодексу України. Названі судді також здійснили злочин проти правосуддя за ознаками ст.173 ККУ, за що повинні нести кримінальну відповідальність. Необхідно також виявити службову особу, що скерувала незаконні дії міліції і притягти її до відповідальності.

Людмила ВАНСОВСЬКА,
голова Всеукраїнського комітету оборони прав людини.

АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО

Українська ФІНАНСОВА ГРУПА

Статутний фонд АТ «УФГ» зріс за рік у 2000 разів у карбованцевому еквіваленті і на 1900 відсотків — у доларовому, сягнувши $ 11 400 000.

Ріст вартості акцій корпорації за останні 12 місяців у еквіваленті до національної валюти перевищив 10 000 відсотків. Кожна акція АТ «УФГ» за цей час захистила її власнику від інфляції понад 495 000 карбованців.

Компанія достроково — на 4 місяці раніше встановленого терміну — з 1 грудня 1993 року — розпочинає виплату в твердій валюті дивідендів по своїх цінних паперах. Розмір виплат по них піднято до 11, 76 відсотка.

По акціях АТ «УФГ» на 1994 рік гарантуються не менше 28 відсотків річних у ВКВ і додаткові пільги.

Кожен акціонер АТ «УФГ» стає співвласником одного з найвищих статутних фондів серед вітчизняних корпорацій, широкої мережі компаній, утворених спільно з лідерами світового бізнесу, іншої власності. Зокрема, це: нерухомість у центральних районах Києва, придатна під офіси, заклади торгівлі, відпочинку, сервісу; Українська біржа «Десятинна» — лідер вітчизняного ринку нерухомості, котра за кількістю й обсягами угод займає перше місце серед бірж України; страхова компанія «Остра» — один зі спадкоємців мережі «Інгосстраху» в Україні (каталог «Ллойда»); «Комп'ютерна група «УКРАЇНА» — дистриб'ютер міжнародної корпорації «Сан Майкросистемс» — одного з найдинамічніших лідерів світового комп'ютерного ринку; «Українська автомобільна компанія», утворена спільно з концерном БМВ, яка займається продажем і сервісним обслуговуванням висококласних легкових автомобілів в Україні; мережа супермаркетів «Тріумфальна арка — Дипломат», центр мод, утворені на виконання спільного проекту з паризькою фірмою «П'єр Карден»; дочірня компанія «Українська фінансова група, Лтд» в США з виплаченим статутним фондом $ 1 000 000; мережа пунктів обміну і пересилки валюти, утворена спільно з компанією «Вестерн Юніон» — одним зі світових лідерів у цьому бізнесі; компанія АМТЕК, що спеціалізується на видобутку нафти у Східному Сибіру і її експорті; рекламне агентство «Діалла коммнюнікейшенс», яке надає рекламні послуги за західними стандартами; Міжнародний юридичний фонд з офісами в Вашингтоні, Брюсселі, Нью-Орлеані; Український центр сприяння зарубіжним інвестиціям та ін. Чималі перспективи акціонерам відкривають інвестиції в створення спільно з Європейським банком реконструкції і розвитку великого міжнародного інвестиційного банку, в видобування золота й нафти в Україні, у будівництво комплексів консигнаційних складів, які перероблятимуть гігантські товаропотоки між Сходом і Заходом (на суходолі — «Чоп-Інтер-Порт» з режимом точкової вільної економічної зони на західному кордоні — кошторисна вартість $ 200 000 000 і окупність через 1,5 року; на повітряних трасах — в аеропорту «Кривий Ріг», єдиному транспортному аеродромі України і одному з найбільших у Східній Європі; у сфері морських перевезень — на чорноморському узбережжі республіки) тощо.

Повністю дотримано всіх без винятку гарантій, даних акціонерам. Зокрема, щодо **цілковитої анонімності** (починаючи з факту придбання цінних паперів, суми вкладених коштів і завершуючи будь-якими операціями з акціями — продажем, даруванням, заставлянням тощо); **повної ліквідності** (на першу ж вимогу акціонера компанія викуповує його цінні папери, повертаючи їх повну номінальну вартість у ВКВ); **захисту коштів** (високі стандарти виготовлення, за яких акції АТ «УФГ» мають більше рівнів захисту, ніж банкноти деяких національних валют, унеможливили підробки; кошти, вкладені акціонерами в статутний фонд, надійно застраховані, частина з них реалізована у високореспектабельних бізнесових проектах, вільні від обігу надійно зберігаються у вітчизняних і зарубіжних банках; глибока правова проробка механізму емісії, підключення міжнародних гарантій прав власності, ефективно захистили кошти акціонерів від адміністративного волюнтаризму). **Кошти, вкладені у цінні папери АТ «УФГ», виняткова надійно збережено від інфляції.**

Вельмишановні добродії! Кожен з вас при бажанні ще може стати власником цих і нових виплат, гарантій, пільг, переваг — корпорація розпочинає додатковий продаж своїх цінних паперів.

Насамперед, на численні прохання співвітчизників АТ «УФГ» з 1 листопада до 1 грудня 1993 року реалізує 50 000 своїх валютних акцій не лише за ВКВ, а й уперше — за карбованці; по них уже через півмісяця буде виплачено повністю дивіденди за 1993 р. (11,76 відсотка — у доларах США), за 1994-й гарантується ще не менше 28 відсотків у тій же твердій валюті. **Загальна сума виплат сягне майже 40 відсотків у ВКВ — таких дивідендів не виплачує нині жодна компанія.** До того ж АТ «УФГ» зобов'язується на першу ж вимогу акціонера викупити його цінні папери, повертаючи номінальну вартість у вільно конвертованій валюті навіть по акціях, придбаних за карбованці (як виняток,

Акціонерне товариство «Українська фінансова група» вітає своїх акціонерів з успішним завершенням ділового року

викуп компанією її цінних паперів у акціонерів буде тимчасово припинено лише на період виплати дивідендів — з 1.XII.1993 р. по 1.III.1994 р.).

Реалізація цінних паперів триватиме й надалі. Як уже повідомлялося в пресі, під два винятково прибуткові й швидкоокупні проекти корпорація додатково випускає акції та облігації. **Так, з 1.XII.1993 р. на загальну суму $ 8 600 000 розпочинається реалізація акцій нової емісії АТ «УФГ», кожна акція якої має попередню подвійну номінальну вартість. По них гарантуються дивіденди за 1994 р. не менші 28 відсотків у ВКВ, при цьому зберігаються всі гарантії, переваги й пільги, надавані власникам цінних паперів корпорації попередньої емісії, додаються нові. У цей період на загальну суму $ 2 850 000 розпочинається емісія іменних процентних облігацій подвійної номінальної вартості: $ 5 000 або 1 250 000 крб. кожна. По них виплачуватиметься щороку не менше 15 відсотків у ВКВ. Термін погашення облігацій — 2 роки.** (Інформація про нову емісію цінніх паперів АТ «УФГ» опублікована в газеті «Урядовий кур'єр» від 20.XI.1993 р.).

Акціонерам АТ «УФГ» у наступному році надаються додаткові пільги. Зокрема, кожному з них за бажанням видаватиметься кредитна картка, по якій на суму дивідендів АТ «УФГ» можна буде з не менш як 10-відсотковою знижкою: придбати товари в системі валютних супермаркетів «Тріумфальна арка — Дипломат» та у фірмових магазинах «П'єр Карден»; автомобілі «БМВ» і «Мерседес» чи забезпечити обслуговування наявного автопарку в центрах технічного сервісу в Україні; отримати товари і послуги в фірмових валютних ресторанах; організувати поїздки на відпочинок чи в шоп-тур у будь-який регіон планети.

Акціонерам АТ «УФГ», які придбали цінні папери на суму: $ 1 000 і більше — надаватимуться безкоштовно брокерські місця на Українській біржі «Десятинна»; $ 10 000 і більше — надаватиметься право участі в інвестиційно-банківських та інших високоприбуткових бізнесових проектах АТ «УФГ»; $ 100 000 і більше — надаватиметься ексклюзивне право на участь у роботі ради директорів корпорації.

Кожен акціонер АТ «УФГ» має пільгове право під час отримання дивідендів придбати за номінальною ($ 20), а не курсовою ($ 23 — на 15.XI.1993 р.) вартістю додаткову кількість акцій АТ «УФГ»: а/ на суму дивідендів; б/ на суму, адекватну номінальній вартості цінних паперів корпорації, придбаних до 1.XII.1993 р.

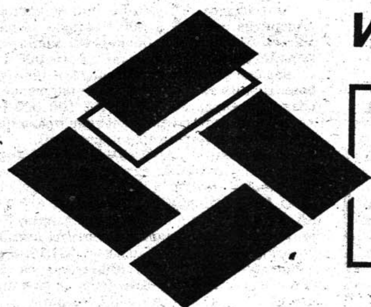
Виплата дивідендів. Дивіденди за 1993 р. виплачуватимуться у ВКВ (або, за бажанням акціонера, — у національній валюті) у розмірі 11,76 відсотка від номінальної вартості акції. Для отримання дивідендів фізичні особи представляють свої акції чи сертифікати. Акціонери — юридичні особи додають до наявних акцій і сертифікатів віддрукований на фірмовому бланку за підписом керівника й головного бухгалтера лист-доручення, де вказано рахунок для перерахування на нього дивідендів. Якщо юридична особа бажає придбати додаткову кількість акцій АТ «УФГ», вона має подати відповідне прохання у формі офіційного листа на фірмовому бланку за підписом керівника і головного бухгалтера, а також додати копію платіжного доручення, що підтверджує перерахування валютних коштів на рахунок АТ «УФГ». Виплата дивідендів триватиме з 1.XII.1993 р. по 1.III:1994 р. і здійснюватиметься в Києві за адресою: вул.Прорізна, 15. Щоденно з 9.00 до 18.00 (перерва з 13.00 до 14.00), субота й неділя — вихідні. Особи, які придбали акції в регіональних центрах, можуть отримати дивіденди в Києві або звернутися до офіційно уповноважених організацій, що займаються реалізацією цінних паперів АТ «УФГ» на місцях (їх адреси наведено нижче). Телефон для довідок: 228-93-01.

Реалізація цінних паперів АТ «УФГ». Як і раніше, корпорація пропонує свої цінні папери всім бажаючим без найменших обмежень. **У Києві акції АТ «УФГ» реалізуються за адресами:** вул.Прорізна, 15, головний офіс акціонерного товариства «Українська фінансова група», к.9 та 17, працює в будні з 9.00 до 19.00, у суботу — з 9.00 до 15.00 (тел. для довідок 228-93-01); вул.Десятинна, 4-6, Українська біржа «Десятинна», к.17, працює в будні з 9.00 до 18.00, у суботу й неділю — вихідні (тел. — 228-83-01); площа Перемоги, готель «Либідь», вестибюль, пункт обміну і пересилки валюти «Іксчейндж Пойнтс», працює цілодобово (тел. 221-77-31); вул.Фізкультури, 9, Київшляхбанк, пункт обміну валюти, працює в будні з 9:00 по 18.00, у суботу й неділю — вихідні (тел. 227-54-50). **У інших містах України акції можна придбати за такими адресами: Дніпропетровськ,** вул.Шевченка, 59 (8-0562 — 44-45-29); **Донецьк,** вул.Артема, 61, к.20 (8-0622-90-27-00); **Житомир,** вул.Перемоги, 23 (8-0412-37-30-74); **Луганськ,** вул.Фрунзе, 108, (8-0462-52-54-08), **Львів,** пр.Шевченка, 17, к.15 (8-0322-72-10-89); **Миколаїв,** вул.Петрової, 17 (8-04512-39-73-97); **Павлоград,** вул.Можайська, 10, к.19 (8-05672-3-72-89); **Полтава,** вул.Жовтнева, 66, к.408, 605; **Харків,** вул.Плехановська, 57 (8-0572-27-09-35); **Херсон,** вул.Суворова, 1-а (8-05522-4-69-59); **Хмельницький,** вул.Свободи, 36, к.911 (8-0382-26-04-53); **Черкаси,** вул.Смілянська, 23 (8-0472-47-94-18); **Чернівці,** вул.Комарова, 13-а (8-0372-25-24-35).

Вартість продажу акцій АТ «УФГ» на 15.XI.1993 р. становила: за ВКВ — $ 23, за національну валюту — 805 тис.крб. Позаяк ціна **продажу цінних паперів змінюється, радимо уточнювати її за контактними телефонами,** наведеними в цьому тексті.

Вельмишановні добродії! Додаткова реалізація цінних паперів АТ «УФГ» — один із заходів, прийнятих АТ «УФГ», зокрема, для матеріальної підтримки співвітчизників за умов соціально-економічної кризи. Стратегія цієї програми полягає в тому, що корпорація різко збільшує виплати й пільги своїм акціонерам, водночас розширюючи можливості для вступу в товариство (а отже — під надійний фінансовий захист компанії) якомога більшої кількості громадян, трудових колективів.

Рада директорів
Акціонерного товариства
«Українська фінансова група».

ИНВЕСТИЦИОННЫЙ ФИЛИАЛ

ГРАДОБАНК

Депозитные

вклады до 400% годовых.

Сумма вклада — не менее 1 млрд. крб.

Минимальный срок размещения –

7 дней.

(044) 220-45-72, факс (044) 227-04-66

Родился ребенок — думай о доме для него, —

напоминает николаевская акционерная компания «Свитязь»

В нашей газете мы уже рассказывали о работе Внешнеэкономической акционерной компании «Свитязь» из Николаева (см. номера за 25 сентября и за 29 сентября). В связи с этими публикациями в редакцию звонят и пишут наши читатели, которые хотят знать об основном направлении работы этой компании — жилищном строительстве — подробнее. На вопросы читателей отвечает президент «Свитязя» Иван Игнатьевич Будзай.

По-вашему, я, закончив институт и проработав лет десять на заводе, не могу рассчитывать на бесплатную квартиру. Но ведь из зарплаты моих родителей, которые имеют стаж под 30 лет, и из моей зарплаты забирается солидная часть в пользу государства. Значит, оно берет на себя какие-то обязательства? (Николай Нос, Донецк).

Действительно, раньше государство уменьшало выплату заработной платы всем работающим и за счет этих средств строило жилье. Специалисты подсчитали, что это уменьшение в среднем составляло около 300 рублей в месяц на каждого труженика. На эти деньги любой из нас за свою трудовую деятельность мог построить не одну квартиру, причем сделать это не через 15—20 лет (срок томительного ожидания в очереди на жилье), а гораздо раньше. Теперь таких отчислений не делается и, следовательно, денег у государства на жилищное строительство нет.

Прекращают финансирование жилья для своих работников промышленные и сельскохозяйственные предприятия, так как их собственной прибыли для этого недостаточно.

Приостановилось и кооперативное строительство: в условиях галопирующей инфляции невозможно накопить на него денег.

Из сказанного следует такой вывод: решение жилищной проблемы перекладывается на плечи каждого нуждающегося в доме или в квартире. А нуждаются же в них сегодня практически все, даже имеющие крышу над головой: растут дети — рождаются новые семьи, действующий жилой фонд требует ремонта с отселением проживающих, особенно из панельных домов, срок эксплуатации которых всего 50 лет.

Словом, каждый взрослый человек должен сам думать сегодня о решении жилищной проблемы для себя и своих детей. И думать об этом заранее, когда дети еще маленькие — уже при рождении ребенка задавать себе вопрос: «А где он будет жить через 20 лет?»

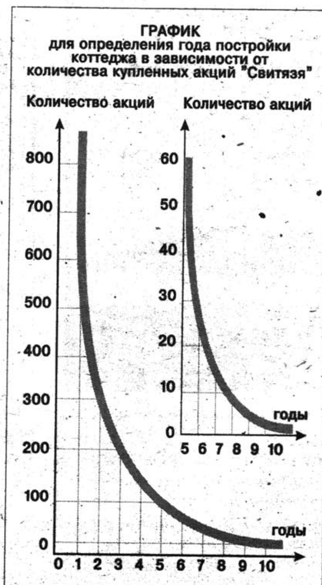
Стоимость жилья неимоверно подорожала и продолжает расти, скоро поднимется до мировой — 600—800 долларов США за квадратный метр. Большинству жителей нашей страны эти цены кажутся фантастическими, а проблема строительства жилья тупиковой. **Где взять, например, первоначальный капитал? Как его защитить от инфляции и приумножить сегодня? Можно ли найти ответы на эти вопросы? (В. Щербатенко, Киев).**

Чем раньше начать думать о стартовом капитале, тем меньшая сумма для него потребуется. Состоящие на квартирном учете могут сделать попытку договориться на своем предприятии о выплате им «отступных» за отказ от претензий на бесплатную квартиру. Эта сумма может составить 10—20 процентов от ее стоимости, и предприятию, и очереднику это экономически выгодно.

Чтобы накопить деньги, надо как аксиому запомнить: они спасаются вкладом в создание или приобретение высокорентабельных основных фондов производства, так как стоимость их растет пропорционально росту инфляции. То есть акционирование средств и инвестирование их в товаропроизводство каждому дают возможность создать собственный капитал. Нуждающиеся в жилье или в решении других материальных проблем приобретают акции товаропроизводящих акционерных обществ, гарантирующих стопроцентную защиту акционерных средств от инфляции, и за счет высокой рентабельности производства получают дополнительно ощутимые дивиденды. Сразу хочу заметить, что банки полностью защитить средства населения от инфляции не могут, так как для этого необходимо заниматься товаропроизводством, предпринимательской деятельностью, а это им запрещено законом.

К сожалению, акционерных обществ товаропроизводящего направления да еще с высокорентабельным производством очень мало, но они уже появляются, например «КИНТО». К ним относится и наша николаевская внешнеэкономическая акционерная компания «Свитязь», которая подходит комплексно к решению сложных социальных проблем: жилищного строительства, производства новых видов продуктов питания для человека, кормов для животных, лекарственного сырья и медикаментов, использования нетрадиционных источников тепловой и электрической энергии, — создает собственное машиностроение, аптечную и торговую сети.

Коротко рассказать о всех видах производств, которыми занимается «Свитязь», сложно. Упомяну об одном из них, самом ценном, — это о выращивании спирулины, значение которой для киевлян, например, получивших дозы радиоактивного излучения, трудно переоценить, так как она не только выводит из организма радионуклиды, тяжелые металлы, но и очень сильно повышает имунитет.

Каждый желающий может приобрести акции ВЭАК «Свитязь» с целевым назначением — на строительство дома или квартиры, хотя задача, которую общество поставило перед собой — это развитие коттеджного строительства. Предлагаю график приумножения акционированных средств населения, предприятий и организаций, направляемых в последствии на жилищное строительство. На этот график могут ориентироваться все обладающие акциями и их наследники. Оптимальный вариант, обозначенный крутым изгибом линии, подходит тем, у кого не много денег: 10 акций дают возможность без каких-либо добавочных средств иметь жилье на 8-м году со дня их приобретения.

Гарантии сохранности средств, их первоначальной стоимости, обеспечиваются наличием у компании основных фондов и земли, совладельцами которых становятся акционеры.

Государство создало условия «наибольшего благоприятствования» для деятельности таких акционерных обществ, как наше, освободив от налогов жилищное строительство.

Ощутимую роль в сокращении сроков строительства жилья могут сыграть украинские «ваучеры», которые ВЭАК «Свитязь» намерена принимать только у своих акционеров взамен на акции.

Имеет ли значение место жительства акционера и кто будет строить жилье? (О. Базилюк, Львов).

Самое главное найти средства, за что строить, быть состоятельным заказчиком, а строители найдутся, они, как и вся строительная индустрия, сегодня не загружена. Так что география строительства для нас не имеет значения: мы найдем исполнителей наших заказов в любом уголке республики.

Но хочу предупредить, если вы решили строить себе жилье — поспешите купить наши акции: их количество ограничено, так как разрешение на их количественный выпуск выдает Министерство финансов Украины в зависимости от финансовой мощи компании. Например, на Киев мы можем выделить не более 200—300 тысяч акций, согласитесь, что для трехмиллионного города это мизерное количество.

Стоимость одной акции:

в сентябре — 60 тыс. крб.

в октябре — 100 тыс. крб.

в ноябре — 150 тыс. крб.

к июлю 1994 г. — ориентировочно 1 млн. крб.

к концу 1995 г. — 30 тыс. долларов.

Курс акций постоянно меняется согласно уровню инфляции. Выигрывает тот, кто раньше их приобретет. Реализуются же они во всех почтовых отделениях Киева, а также в Харькове по адресу: **ул. Пушкинская, 32, к. 32, тел. 40-16-76, 47-40-57.**

С обладателями 100 и более акций компания заключает договор на строительство жилья с указанием точного срока, согласованием примерного проекта, возможного места застройки.

Компания планирует раньше графика построить некоторое количество рекламных домов. Спешите попасть в число счастливчиков.

ВЭАК «Свитязь» намерена провести конкурс среди строительных организаций и проектировщиков, которые пожелают получить постоянные заказы на возведение коттеджей.

В ноябре компания открывает в Киеве свое представительство.

Адрес ВЭАК «Свитязь»: 327003, г. Николаев, ул. Потемкинская, 217, факс (0512) 24-31-46, тел. 24-03-18, 24-68-20.

ПОНЕДІЛОК
29 листопада

І ПРОГРАМА УТ

8.00 УТН.
8.10 Худ. фільм «Пропала грамота».
9.25 Світ поезії. Ігор Калинець.
10.00 Родина. Чужий хліб.
10.30 Романси С. Рахманінова та Б. Лятошинського у виконанні заслуженого артиста України В. Буймістера.
10.55 Худ. телефільм «Склянка води». 1 серія.
12.00 УТН.
12.10 Худ. телефільм «Склянка води». 2 серія.
13.15 Камерна музика.
13.45 Телефан.
16.00 УТН.
16.10 Для маленької компанії.
16.55 Релігія і СНІД.
17.25 Надвечір'я.
18.25 Чемпіонат України з волейболу. Жінки. «Локомотив» (Дніпро) — «Іскра» (Луганськ).
19.00 УТН.
19.10 Творче об'єднання «Громада» представляє: «Ближче до діла», «Остарбайтер», «Духовне слово».
20.05 «Згадаймо праведних гетьманів». Данило Апостол. Відеофільм.
20.20 Маленький концерт.
20.35 Реклама.
20.40 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.35 «Україна і світ». Спеціальний випуск, присвячений пленарному засіданню ПАЧЕС.
22.20 «Таємниця одного кохання». Теленарис.
22.35 Прем'єра худ. телефільму «Пастка». 1 серія. Режисер О. Бійма («Укртелефільм»).
23.45 На «Таврійських іграх». Концерт кабаре-дуету «Академія».
0.20 УТН.

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00 Новини.
5.20 Ранкова гімнастика.
5.30 «Ранок».
6.45 Година виборця.
7.45 Фірма гарантує.
8.00 Новини.
8.20 Подивись, послухай...
8.40 Прем'єра худ. телесеріалу «Дрібниці життя». 25 серія.
9.10 Що? Де? Коли?
10.20 Тема.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Телемікст.
15.10 Прем'єра телефільму «Музичний прогноз». 5 серія.
15.40 Рок-урок.
16.20 Зоряний час.
17.00 Новини.
17.25 Мультфільм.
17.40 Азбука власника
17.50 Документи і долі.
18.00 Погода.
18.05 Гол.
18.35 Мініатюра.
18.45 Година виборця.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.45 Прем'єра худ. телесеріалу «Дрібниці життя». 25 серія.
21.15 Бомонд.
21.35 Життєпис.
22.05 Я.
22.10 Здрастуйте.
22.40 Джем-сейшн. Ю. Шевчук.
23.00 Новини.
23.30 Прес-експрес.

ІІ ПРОГРАМА УТ, ІІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

6.00 Росія. Федеральні збори.
7.00 Вісті.
7.20 Потрібні... Потрібні.
7.30 Час ділових людей.
8.00 Ранковий концерт.
8.15 Вустами маляти.
8.45 XX вік в кадрі і за кадром.
9.45 Мульти-пульти.
9.55 «Золоте теля». Худ. фільм 1 і 2 серії.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.25 «Підранки». Худ. фільм.
15.00 Бізнес в Росії.
15.30 Там-там-новини.
15.45 Одного разу в Костромі.
16.05 Європа — Азія.
16.50 Спасіння 911.
17.45 Росія. Федеральні збори.
18.45 Київська панорама.
19.05 Візитка. Василь Климчук.
19.10 «Музичний пузогрій».
19.30 CNN.
20.00 Телемагазин «КЛОТ».
20.10 Сьогодні на сьогодні.
20.20 Дорослі, як діти.
20.40 Візитка.
20.45 Худ. фільм «Кліш». 2 серія.
22.00 КТК представляє.
22.30 СІТ-3.
22.40 Фортуна.
22.50 Джемікс.
23.30 Про-відео.

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

11.30 Мультфільми.
11.45 Худ. фільм «Французький зв'язковий.
13.30 35 хвилин джазу.
14.05 1000+1 реклама.
14.10 Худ. фільм «Оскар».
19.00 Мультфільми.
19.15 1000+1 реклама.
19.20 Худ. фільм «В зоні особливої уваги».
20.55 1000+1 реклама.
21.00 Худ. фільм «Честь сім'ї Пріцці».

ВІВТОРОК
30 листопада

І ПРОГРАМА УТ

7.00 З сьомої до восьмої.
8.00 «Свято на вулиці вуйка Івана» із циклу «Плюс-мінус-60».
8.50 Доброго вам здоров'я. Лікувальний центр для моряків.
9.20 Худ. фільм «Ніч на четвертому колі».
10.35 Шкільний екран. 10 кл. Основи інформатики і обчислювальної техніки. Алгоритми роботи з величинами.
11.05 Телефільм «Українські болгари».
11.35 Новини високої моди.
12.00 УТН.
12.15 Прем'єра багатосерійного худ. телефільму «Ніхто, крім тебе». 7 серія.
13.00 Сім'я.
16.00 УТН.
16.15 Казки Асканії-Нова.
16.45 Освітній канал для школярів. Історія України. Культура Київської Русі. Дорога до Сухомлинського.
17.45 На вулиці скрипка грає.
18.30 Промінь добра Бориса Грінченка. Передача 1.
19.00 УТН.
19.15 Студія «1-е грудня».
20.00 Поетичний телетеатр. «Не я один духовну спрагу маю...».
20.35 Реклама.
20.40 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.30 Спорткур'єр.
21.45 З пленарного засідання ПАЧЕС. Спеціальний випуск.
22.45 Прем'єра худ. телефільму «Пастка». 2 серія.
23.50 На «Таврійських іграх». Концерт гурту «Аліса».
0.35 УТН.

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00 Новини.
5.20 Ранкова гімнастика.
5.30 «Ранок».
6.45 Година виборця.
7.45 Фірма гарантує.
8.00 Новини.
8.20 Домісолька.
8.40 Прем'єра худ. телефільму «Просто Марія».
9.30 Людина і закон.
10.10 440 герц.
10.50 Прес-експрес.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 «Повернення в Едем». Худ. телефільм. 8 серія
12.10 Прем'єра док. телефільму «XI патріарх». Фільм 1.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Діловий вісник.
14.40 Конверсія і ринок.
15.10 Справа.
15.20 Блокнот.
15.25 Прем'єра мультфільму «Пригоди Тедді Ракспіна».
15.50 «Еще не раз мы сложим песни...». М. Дорізо.
16.10 440 герц.
16.50 Технодром.
17.00 Новини.
17.25 Конституція: досвід Заходу.
17.45 Документи і долі.
17.55 Прем'єра худ. телефільму «Просто Марія».
18.45 Година виборця.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.45 Тема.
21.30 Худ. фільм «Пристрасті за Андрієм». 1 і 2 серії. У перерві — 23.15 Новини.
1.20 Прес-експрес.

ІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

6.00 Росія. Федеральні збори.
7.00 Вісті.
7.20 Потрібні... Потрібні...
7.30 Час ділових людей.
8.00 Момент істини.
10.55 «Дзеркало». Худ. фільм.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.25 «Гобсек». Худ. фільм.
15.00 Док. фільм.
15.30 Там-там-новини.
15.45 Студія «Рост».
16.15 Поволжя. У часі і просторі.
17.00 Де зберігається російський «Самиздат»?
17.30 Я — лідер.
17.45 Росія. Федеральні збори.
18.45 Київська панорама.
19.05 Кримінальна хроніка тижня.
19.25 Прем'єра худ. телефільму «Санта-Барбара». 249 серія.
20.15 «Хіала» інформує.
20.35 Студія «Укртелефільм» представляє. «Рок-н-рол на руїнах». 2 частина.
21.00 На політичному Олімпі.
22.00 Вісті.
22.20 Автомить.
22.25 Зірки говорять.
22.30 Спортивна карусель.
22.35 Передвиборний марафон.
23.05 «Звичайна година». Вистава Д. Карасика за віршами Г. Алексеєва.
23.30 Музичне телешоу.
0.00 До гастролей Пермського драмтеатру.
0.30 Арт-обстоїл.

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

11.00 Мультфільми.
11.20 Худ. фільм «Французький зв'язковий-2».
13.20 1000+1 реклама.
13.25 Худ. фільм «В крайньому випадку я тобі нічого не скажу».
19.15 Мультфільми.
19.30 1000+1 реклама.
19.35 Худ. фільм «Хід у відповідь».
21.00 Спорт-шанс.
21.20 1000+1 реклама.
21.25 Худ. фільм «Клуб «Коттон».

СЕРЕДА
1 грудня

І ПРОГРАМА УТ

7.00 З сьомої до восьмої.
8.00 Свічадо.
8.50 Програма студії «Київнаукфільм». «Райські острови гетьмана Сагайдачного», «Перехрестя одного роду».
9.30 Фільм-вистава «Три ідеальні подружжя». 1 серія.
10.15 Концерт самодіяльних художніх колективів Хмельницької області.
11.15 Село і люди.
12.00 УТН.
12.10 Прем'єра багатосерійного худ. телефільму «Ніхто, крім тебе» 8 серія.
12.55 П. Чайковський. Перший концерт для фортепіано з оркестром. Солістка — Етелла Чуприк (США).
16.00 УТН.
16.10 Нейгаузівські музичні зустрічі.
16.50 Мультфільм «Дощова історія».
17.00 Власність: шлях до ринку.
17.30 Прем'єра док. телефільму «Жадаю, жадаю весни...».
18.00 Концерт хору Українського телебачення і радіо ім. П. Майбороди.
18.30 Промінь добра Бориса Грінченка. Передача 2.
19.00 УТН.
19.10 Прес-конференція учасників пленарного засідання ПАЧЕС.
19.40 Сучасна українська класика. Георгій Майборода.
20.35 Реклама.
20.40 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.30 Спорткур'єр.
21.45 Прем'єра худ. телефільму «Пастка». 3 серія.
22.55 Святковий концерт майстрів мистецтв і художніх колективів України.
0.15 УТН.

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

8.00 Новини.
8.20 «Сорока».
8.40 Прем'єра худ. телефільму «Просто Марія».
9.30 Торговий міст.
10.00 Від Моне до Пікассо.
10.50 Прес-експрес.
11.00 Новини
11.20 «Повернення в Едем». Худ. телефільм. 9 серія.
12.10 Прем'єра док. телефільму «XI патріарх». Фільм 2.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Телемікст.
15.10 Блокнот.
15.15 Прем'єра мультфільму «Пригоди Тедді Ракспіна».
15.40 Виступає фольклорний ансамбль «Станиця».
16.00 Між нами, дівчатами...
16.20 Клуб 700.
16.50 Технодром.
17.25 Телерадіокомпанія «Мир».
17.55 Прем'єра худ. телефільму «Просто Марія».
18.45 Година виборця.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Новини
20.45 Одного разу в грудні.
21.05 Вітчизняні нотатки.
21.35 Впівголоса.
21.50 Радість дизайну. Модерн.
22.05 Слід.
22.20 Безсоння.
22.40 Серіал.
23.30 Футбол. Ліга чемпіонів. «Мілан» (Італія) — «Порту». — (Португалія).
23.45 До Всесвітнього дня боротьби зі СНІДом.
1.15 Прес-експрес.

ІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

6.00 Росія. Федеральні збори.
7.00 Вісті.
7.20 Потрібні... Потрібні...
7.30 Час ділових людей
8.00 Паралелі.
8.15 На політичному Олімпі.
9.10 Романси на вірші С. Єсеніна.
9.25 Де зберігається російський «Самиздат»?
9.55 Рек-тайм.
10.25 Натура, що зникає.
11.20 Мульти-пульти.
11.30 «Кілька днів із життя Обломова». Худ. фільм. 1 серія.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.25 «Кілька днів із життя Обломова». Худ. фільм. 2 серія.
14.35 «Звичайна година». Вистава Д. Карасика за віршами Г. Алексеєва.
15.05 Телегазета.
15.15 Бізнес: нові імена.
15.30 Там-там-новини.
15.45 Студія «Рост».
16.15 «Далекий Схід».
17.00 Прем'єра док. фільму «Жінки світу». 4 серія.
17.30 Давайте з'ясуємо.
17.45 Росія. Федеральні збори.
18.45 Київська панорама.
19.05 Пристрасті навколо цукру.
19.25 Прем'єра худ. телефільму «Санта-Барбара». 250 серія.
20.15 Творчий вечір поета-пісняра В. Крищенка.
21.45 Док. фільм «Відкрий себе».
22.25 Продовження творчого вечора поета-пісняра В. Крищенка.

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

13.40 Худ. фільм «Шведський сірник».
14.40 Відеомузика.
16.35 Мультфільм «Кролик-рикошет».
17.25 1000+1 реклама.
17.30 Худ. фільм «Орфей».
19.05 Програма «Пост».
19.30 1000+1 реклама.
19.35 Худ. фільм «Брудні, мерзотні негідники».
21.15 Музична пауза.

ЧЕТВЕР
2 грудня

І ПРОГРАМА УТ

7.00 З сьомої до восьмої.
8.00 Наук.-поп. фільм «Над Трахтемировим високо...».
8.35 Муз. фільм «Ніка».
9.10 Фільм-вистава «Три ідеальні подружжя». 2 серія.
10.05 Пектораль.
10.50 Мультфільм «Сусіди».
11.00 Телегра «Кінопроба».
12.00 УТН.
12.10 Прем'єра багатосерійного худ. телефільму «Ніхто, крім тебе». 9 серія.
16.00 УТН.
16.10 До вас завітав ансамбль «Сонечко».
16.30 Освітній канал для школярів. Фізико-математична школа. Комп'ютери в школі. Українська література І. Котляревський. «Наталка Полтавка».
17.30 Пісні в Золотоноші.
18.00 Док. телефільм «Сталь».
18.30 Промінь добра Бориса Грінченка. Передача 3.
19.00 УТН.
19.10 Депутатський канал.
19.45 Авансцена. Київському театральному — 75.
20.30 Реклама.
20.40 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.30 Спорткур'єр.
21.45 Прем'єра худ. телефільму «Пастка». 4 серія.
22.50 Молодіжна студія «Гарт».
23.50 Несподіваний дощ. 12 тур.
0.20 УТН.

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00 Новини.
5.20 Ранкова гімнастика.
5.30 «Ранок».
6.45 Година виборця.
7.45 Фірма гарантує.
8.00 Новини.
8.20 Прем'єра худ. телефільму «Просто Марія».
9.10 Ніна Ананіашвілі запрошує.
10.10 ...До 16 і старші.
10.50 Прес-експрес.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 «Повернення в Едем». Худ. телефільм. 10 серія.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Телемікст.
15.10 Блокнот.
15.15 Прем'єра мультфільму «Пригоди Тедді Ракспіна».
15.40 Женева. Осінь. ООН.
16.10 Джем.
16.40 ...До 16 і старші. У перерві — 17.00 Новини.
17.50 Погода.
17.55 Прем'єра худ. телефільму «Просто Марія».
18.45 Година виборця.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.45 Лотто «Мільйон».
21.15 Прем'єра худ. телефільму «Твін Пікс». 9 серія. (США).
23.00 Новини.
23.25 Максима.
23.55 МТВ.
0.55 Прес-експрес.

ІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

6.00 Росія. Федеральні збори.
7.00 Вісті.
7.20 Потрібні... Потрібні...
7.30 Час ділових людей.
8.00 Поїхали.
8.10 Діалог. К. Занусі — В. Єрофеєв.
9.00 Ранковий концерт.
9.20 Згасла зірка?
9.50 Фрак народу.
10.45 Дозвілля.
11.00 Худ. телефільм «Санта-Барбара». 249 і 250 серії.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.25 Спасіння 911.
14.20 Телегазета.
14.30 «...не оскудеют милостью сердца».
15.00 Термінал.
15.30 Там-там-новини.
15.45 Студія «Рост».
16.15 Уральський варіант.
17.00 Російська віза.
17.30 М-трест.
17.45 Росія. Федеральні збори.
18.45 Київська панорама.
19.05 «Хіала» інформує.
19.25 Прем'єра худ. телефільму «Санта-Барбара». 251 серія.
20.15 Експоцентр представляє.
20.30 Манера.
21.00 «Опера Мафіозо». Вистава Київського театру на Подолі.
22.55 Концерт бардів України. «Шлях до волі».

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

11.00 Мультфільми.
11.20 Худ. фільм «Душа моя». (Індія).
13.30 1000+1 реклама.
13.35 Худ. фільм «Вояж».
19.15 Мультфільми.
19.30 Чем ти не прийшов?
19.45 1000+1 реклама.
19.50 Худ. фільм «Шпигуни, як ми».
21.30 Худ. фільм «Пробудження».
21.25 1000+1 реклама.

П'ЯТНИЦЯ
3 грудня

І ПРОГРАМА УТ

7.00 З сьомої до восьмої.
8.00 Мультфільм «Фантодром».
8.35 Фільм-балет «Закляття мисливця».
9.05 Плеяда.
10.00 Нехай тобі розкаже дощ. Співають О. Добрянська, П. Дворський.
10.15 Вервиця.
10.45 Фільм-вистава «Три ідеальні подружжя». 3 серія.
11.40 Шкільний екран. 11 кл. Світова література. Лауреати Нобелівської премії. І. О. Бунін.
12.10 УТН.
12.20 Молодіжна студія «Гарт».
16.00 УТН.
16.10 Мультфільми «Жили собі думки», «Колосок».
16.30 Золоте дно. Ваштанництво України.
17.00 Телемарафон. Міжнародний день інвалідів
19.00 УТН.
19.10 Телемарафон. Міжнародний день інвалідів.
20.45 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.30 Телемарафон. Міжнародний день інвалідів.
22.30 Прем'єра худ. телефільму «Пастка». 5 серія.
23.35 О. Родрігес. Концерт для гітари з оркестром. Соліст — Володимир Шаруєв (Україна), диригент — Теодор Кучар (Австралія).
0.00 УТН.

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00 Новини.
5.20 Ранкова гімнастика.
5.30 «Ранок».
6.45 Година виборця.
7.45 Фірма гарантує.
8.00 Новини.
8.20 Мультфільм.
8.30 Худ. телефільм «Зоряний хлопчик».
10.00 Клуб мандрівників (з сурдоперекладом).
10.50 Прес-експрес.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Бридж.
14.50 Бізнес-клас.
15.05 Блокнот.
15.10 Худ. телефільм «Зоряний хлопчик».
16.40 Музограф.
17.00 Новини.
17.20 Відлуння російського вибору.
17.45 Людина і закон.
18.15 Вагон 03.
18.45 Година виборця.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.45 Прем'єра худ. телефільму «Твін Пікс». 10 серія.
21.40 Поле чудес.
[illegible].40 Людина тижня.
23.00 Новини.
23.25 Музобоз.
0.10 Політбюро.
0.50 Автошоу.
1.20 Майданчик «Обозу». Т. Овсієнко.
2.25 Прес-експрес.

ІІ ПРОГРАМА УТ, ІІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

6.00 Росія. Федеральні збори.
7.00 Вісті.
7.20 Потрібні... Потрібні...
7.30 Час ділових людей
8.00 Поїхали.
8.10 Місце зустрічі — Санкт-Петербург.
9.05 Паралелі.
9.20 Зворотна адреса.
9.50 «Ностальжі» — музика всіх поколінь.
10.20 Наша справа.
10.50 Худ. телефільм «Санта-Барбара». 251 серія.
11.40 У світі тварин.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.25 Телетеатр Росії. М. Булгаков «Фатальні яйця».
15.05 Не хлібом єдиним...
15.30 Там-там-новини.
15.45 Мульти-пульти.
16.10 На шляху до ринку.
16.40 Кіно в грудні.
16.55 «Чорна стріла». Худ. фільм. 2 серія.
17.45 Муз. фільм «Час у звуках».
18.15 Точка зору.
18.45 Київська панорама.
19.05 Візитка. Ганна Безулик.
19.10 Телеквочка.
19.30 CNN.
20.00 Телемагазин «КЛОТ».
20.10 Футбол як футбол.
21.10 Арт-і-шок.
21.30 Сьогодні на сьогодні
21.40 Віннер-до.
21.50 Про-відео.
22.20 Віннер-після.
22.30 СІТ-3.
22.40 Класика світового мистецтва.
0.40 СІТ-3.

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

11.00 Мультфільми.
11.15 Худ. фільм «Брудні, мерзотні негідники».
12.55 1000+1 реклама.
17.00 Мультфільми.
17.15 Десять днів, що потрясли... «Крок»-93.
17.45 1000+1 реклама.
17.50 Худ. фільм «Дні радіо».
19.15 1000+1 реклама.
19.20 Худ. фільм «Мисливці за привидами».
21.00 Муз. фільм «У ритмах реггі».

Відвертий співрозмовник

Леонід БУРЯК:

«Моє багатство — моя сім'я»

У минулому чемпіонаті тернопільська «Нива» нагадувала птаха з підбитим крилом. І от знайшлася людина, яка підняла її, обігріла, підлікувала. Одне слово, врятувала команду від вильоту з вищої ліги. Ім'я цього доброго «лікаря» — Леонід Буряк. Гадаю, рекомендацій він не потребує.

— Як мені відомо, ви мали чимало пропозицій очолити різні клуби. То чому обрали саме «Ниву» з Тернополя?—запитав відомого фахівця.

— «Нива» летіла до прірви. Вирішив підставити своє плече свідомо, бо хотілося розпочати, як кажуть, з нуля. Щоб ніхто не казав, що Буряк, мовляв, прийшов на все готове: хтось йому підібрав гравців, налагодив роботу. Тепер мені такий закид зробити ніхто не наважиться.

— Відомо також, що ви були одним з претендентів на посаду головного тренера київського «Динамо». Але переміг Михайло Фоменко. Чи не заздрите своєму колишньому партнерові по динамівському клубу?

— Справді, ми колись робили одну справу. Повірте, жодних заздрощів. Так склалися обставини. І нічого не вдієш. Утім, якщо відверто, разом з Олегом Блохіним готували себе очолити рідний клуб. Не судилося поки що. Але певен, що наш час на підході. Колись була епоха Лобановського, Базилевича, Ахалкаці, Бескова. Але все з часом змінюється. Були гравцями Романцев, Блохін, Тарханов — стали тренерами. Переконаний, що природою людині як на активні виступи в футболі, так і на тренерську діяльність, відпускається десь років 10—12. Наставник, повний сил і енергії, живе спільним життям з підопічними: йому подобається та сама музика, він одягається, як вони, грає з ними у всі ігри. Такий собі старший товариш — з тренерськими повноваженнями.

— У попередньому чемпіонаті, як уже згадувалося, «Нива» врятувалася останньої миті. Скажіть відверто, чи вірили в порятунок?

— Таких останніх моментів, до речі, було кілька. Могли б розв'язати свої проблеми значно раніше. З тим же «Чорноморцем», хоча б. Не подумайте, що Буряк подає себе і гравців «Ниви» за якихось святих. Але принаймні, добре знаємо, що таке мораль. Дуже раді, що не залежали від когось і самі врятувалися.

— Та, як з'ясувалося пізніше, переживання були марні. Прийняли «геніальне» рішення про розширення вищої ліги. Ви вже висловлювалися з цього приводу. Але то були, так би мовити, лише прогнози. А як виходить усе насправді?

— Кількість для мене не мала жодного значення. Виступав категорично тільки проти порушення регламенту — нашого головного закону. Про все слід говорити заздалегідь, а не раптом, коли комусь заманеться. Стосовно 18 команд то, як на мене, — це не найкращий кількісний варіант для нас. Доводиться раніше починати сезон і пізніше його завершувати. Кліматичні умови і брак полів з підігрівом створюють величезні труднощі. А головне — гине система «осінь — весна», за яку ми так боролися. Адже влітку практично щезає підготовчий період. Тиждень-два перерви між чемпіонатами — комедія, та й годі. Висновок такий: слід дотримувати закону і щоб долю українського футболу вирішували професіонали, а не дилетанти з місць.

— Завдяки чому вдалося нинішнього сезону стабілізувати гру тернопільського клубу, який зажив поваги?

— Трохи довкомплектувалися. Втім, основна складова поліпшення — повсякденна копітка робота. Вона й починає давати плоди. Щоденні дворазові тренування йдуть на користь гравцям. Не казатиму, що все у нас тепер гаразд. Але нікому просто очків не роздаємо.

— Чи впливає на клімат у колективі і на його гру те, що групу гравців «Ниви» — Тяпушкіна, Василитчука, Леженцева — запрошують до національної збірної?

— Додайте ще й Мочуляка, якого залучають до олімпійської збірної. За знайомством до цих команд не беруть. Отож названі гравці, либонь, власною грою довели це високе право. Приємно, що хлопці добре знають власні ігрові недоліки і ретельно працюють над їх усуненням. Наявність «збірників», ясна річ, додає клубові авторитету.

— Багато хто з наших земляків, влаштовуючись на роботу в зарубіжних клубах, зокрема російських, пояснюють переходи тим, що їх, насамперед, не влаштовує рівень українського чемпіонату. Чи такий він уже низький і його справа геть безнадійна?

— Того напруження, коли була вища союзна ліга, справді, поки що не спостерігається. Були київське «Динамо», «Спартак» (Москва), «Арарат», тбілісці, мінчани, ленінградці. Коли ще не працював тренером в Україні, зізнаюся, психологічно ніяк не міг повірити в те, що колишні команди другої ліги гідно конкуруватимуть з грандами — киянами, донеччанами, одеситами, дніпропетровцями... Але мої погляди тепер докорінно змінилися. У нас потенційно дуже сильний і щедро багатий на таланти футбол. Стверджую, що в кожному клубі вищої ліги є два-три гравці високого класу. Спілкуюся з російськими колегами: Романцевим, Тархановим, Філатовим, маю широку інформацію. Тому не думаю, що російський футбол ліпший за український. Маємо досить сильного лідера — київське «Динамо». Не певен, що, скажімо, московський «Спартак» здолає киян. Хоча динамівці мають проблеми і поки що не в тому стані, щоб стабільно виступати на європейському рівні. А що «Динамо» гідно гратиме з будь-яким суперником, поза всякими сумнівами. І ще один момент. Людина, безперечно, має грати там, де їй ліпше, вигідніше. Можна їхати й за кордон. Сам покуштував колись цього хліба. Я не політик, і не вважайте мої слова за пишномовність, але є такі поняття, як Батьківщина, патріотизм. Завжди пам'ятаю, що я — українець. Всім підкреслюю своє одеське походження, тому звик жити в теплі. Люблю Україну, хоча б де був, мене завжди тягне на рідну землю. Втім, то мої особисті думки і переживання, і, ради Бога, не подумайте, що збираюсь їх комусь нав'язувати.

— Гаразд, останнє запитання: чи довго ще збираєтеся працювати в Тернополі?

— Завершиться перше коло чемпіонату, а там побачимо. Маю кілька серйозних пропозицій поміняти місце роботи. Але головний чинник моїх вагань — віддаленість від родини. Жанна, Оксанка та Андрійко — моє головне багатство. Без них дуже сумую. Тому постійно переїжджаю з Тернополя до Києва і назад. Без сім'ї не витримав більш як рік у США. Отже, момент вирішення — попереду. Проте, якщо в Тернополі врахують окремі мої побажання, то залишуся в «Ниві».

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Футбол. Першість країни. Перша ліга. Пропущений матч. **«Сталь» (Алчевськ) — «Металург» (Нікополь). 3:0.** Чайка (52, з пенальті), Олещенко (72), Гнездилов (80).

Кубок країни. 1/16 фіналу. «Динамо» (Київ) — «Борисфен». 4:0. Топчієв, 35 (1:0), Ковалець, 53 (2:0), Ващук, 76 (0:3), Призетко, 89, з пенальті (4:0). Перший матч — 3:1

1/8 фіналу. «Нива» (Тернопіль) — «Таврія». 0:0. «Кремінь» — «Шахтар» (Донецьк). 2:1. Федьков, 12 (1:0); Кривенцов, 40 (1:1), Коновальчук, 74 (2:1). **«Темп» — «Торпедо» (Запоріжжя). 2:1.** Ролевич, 5 (1:0), Полулях, 30 (1:1), Чихвадзе, 68 (2:1). **«Зоря-МАЛС» — «Карпати». 2:2.** Валенко, 25 (0:1), Кардаш, 40 (0:2), Мірошниченко, 49 (1:2), Коробченко, 87 (2:2). **«Волинь» — «Буковина». 2:0.** Федюков, 53 (1:0), Богунов, 86 (2:0). **«Металург» (Запоріжжя) — «Чорноморець». 0:1.** Гусейнов, 62 (0:1). **«Нива» (Вінниця) — «Дніпро» (Дніпропетровськ). 2:0.** Косовський, 1 (1:0), Солов'єнко, 79 (2:0).

Ліга чемпіонів. Група А. «Монако» (Франція)— «Спартак» (Росія) — 4:1, «Галатасарай» (Туреччина) — «Барселона» (Іспанія) — 0:0; **група В.** «Андерлехт» (Бельгія) — «Мілан» (Італія) — 0:0, «Порту» (Португалія) — «Вердер» (Німеччина) — 3:2.

Хокей. Чемпіонат МХЛ. «Кристал» (Саратов) — «Сокіл» (Київ) — 1:3.

СУБОТА

4 грудня

I ПРОГРАМА УТ

8.00 УТН.
8.10 Ритмічна гімнастика.
8.30 Несподіваний дощ. 12 тур.
9.00 Телетехнотека.
9.20 Молодіжна студія. «Ділові відомості».
9.50 Візит на запрошення.
10.20 Мультфільм «Крококот».
10.30 Доброго вам здоров'я. Онкотести.
11.00 Б. Лепкий. Трилогія «Мазепа». Частина 2. «Не вбивай».
13.10 Всесвітній спортивний огляд «Жиллетт».
13.40 Вальні танці.
14.30 Влага вість з Ріком Реннером.
15.00 УТН.
15.10 Літературно - мистецька студія «Основа».
16.10 Сонячні кларнети. Самодіяльні художні колективи Миколаївської області.
17.30 Рідна мова.
17.45 Наше коло.
18.15 Прем'єра багатосерійного худ. телефільму «Ніхто, крім тебе». 10 серія.
19.00 УТН.
19.10 Хроніка МВС.
19.25 Арт-майдан.
20.40 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.30 Вікно в Америку.
22.05 Екран пригодницького фільму. Худ. фільм «Вовчий притулок».
23.35 Вітер зі Сходу. Фестиваль сучасної української музики.
0.50 УТН.

I КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

6.45 Суботній ранок ділової людини.
7.30 Азартні ігри.
8.00 «Марафон-15» представляє: «Поклик джунглів».
8.30 Телерадіокомпанія «Мир».
9.55 Авіакосмічний салон.
10.25 Земля людей.
10.55 «Служенье муз не терпит суеты...».
11.25 Прем'єра док. фільму «Таджикистан».
12.15 «Смак».
13.30 Медицина для тебе.
13.05 Продюсер.
14.00 Новини
14.25 Прем'єра худ. телефільму для дітей «Пеппі Довгапанчоха». 12 серія.
14.50 Гроші і політика.
15.20 Спортивна програма «Ультра-сі».
16.00 Червоний квадрат.
16.40 У світі тварин.
17.20 Променад в Маріїнському.
18.15 Оба-на.
18.45 Прем'єра худ. телефільму «Розумник». 3 серія. (США).
19.40 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.45 Прем'єра худ. телефільму «Торговці мрією» 2 серія. (США).
[illegible]5 Що? Де? Коли?
22.40 Студія «Резонанс»
23.25 Міжнародний кінофестиваль у Лондоні.
0.10 Прем'єра худ. телефільму «Декалог IX».

II ПРОГРАМА УТ.
III ПРОГРАМА УТ.
КАНАЛ «РОСІЯ»

8.00 Формула-730.
8.30 Наш сад.
9.00 Студія «Рост».
9.30 Пілігрим.
10.15 Як жити будемо?
11.00 «И життя, і сльози, і любов...». Худ. фільм.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.20 Сигнальний примірник.
13.30 Концерт М. Распутіної.
14.00 Ізабель.
14.45 Не бути динозавром.
15.05 Міжнародний турнір з гімнастики.
16.05 Футбол без кордонів.
17.00 Фільм-прем'єр.
17.15 Євген Колобов і нова опера.
18.15 Вустами маляти.
18.45 Київська панорама.
19.05 Візитка.
19.10 «Жданики».
19.30 CNN.
20.00 Хіт-рік.
20.35 «Мегапол» представляє.
20.50 Худ фільм «Крамер проти Крамера».
22.30 СІТ-3.
22.40 Сьогодні на сьогодні.
22.50 Телегра.
23.20 Капітан-відео.
23.35 СІТ-3.
23.40 Про-відео.

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

11.40 Мультфільми.
12.00 Худ. фільм «Місто майстрів».
13.20 Було таке кіно... Худ. фільм «Путівка в життя».
17.30 Мультфільми.
17.50 Музична терапія «Плей-оффс».
18.20 1000+1 реклама.
18.25 Худ. фільм «Бережи мене, мій талісман».
19.40 35 хвилин джазу.
20.15 1000+1 реклама.
20.20 Худ. фільм «Коматозники».
22.10 Напередодні.
22.20 Маски-шоу.

НЕДІЛЯ

5 грудня

I ПРОГРАМА УТ

8.00 УТН.
8.10 Ритмічна гімнастика
8.30 У неділю вранці.
9.30 Бандура любові. Музична програма.
10.40 До Дня Збройних Сил України. На варті.
11.25 «Діабет. Життя день за днем». Фільм 3.
11.45 Живе слово. Харківське відділення Всеукраїнського товариства «Просвіта».
12.20 Додаток до «Фант-лото «Надія».
13.50 Для дітей. Худ. фільм «Тримайся, козаче».
14.00 Зичимо щастя.
15.00 УТН.
15.10 Село і люди.
16.00 Кубок України з футболу. «Динамо» — «Верес». 2 тайм.
16.45 Все живе.
17.05 Блок-Нот. Розважальна програма.
17.35 Свічадо.
18.20 Прем'єра багатосерійного худ. телефільму «Ніхто, крім тебе». 11 серія.
19.00 УТН.
19.20 Артистичне казино.
20.20 Спорткур'єр.
20.30 Мультфільм «Літаючий будинок». 48 серія.
21.00 УТН.
21.25 Новини високої моди.
22.00 Без протоколу. Аналітична програма.
22.30 Худ. телефільм «Карусель».
23.40 Вітер зі Сходу. Фестиваль сучасної української музики.
0.40 УТН.

I КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

7.00 Година сили духу.
8.00 Центр.
8.30 З ранку раненько.
9.00 Доки всі вдома.
9.30 Тираж «Спортлото».
9.45 Ранкова зірка.
10.35 Полігон.
11.05 Зустріч для вас. Василь Аксьонов.
11.50 Нове покоління... Успіх.
12.30 Провінція.
13.00 Французька кухня для вас.
13.10 Прем'єра док. фільму «Підводна одіссея команди Кусто».
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.20 Діалог у прямому ефірі.
15.00 Клуб мандрівників.
15.50 Живе дерево ремесел.
15.55 Прем'єра мультфільмів «Каспер і його друзі», «Справжні мисливці за привидами».
16.50 Панорама.
17.45 Новини.
8.05 Я вам заспіваю.
18.30 Ануй. «Орніфль, або Наскрізний вітерець». Прем'єра фільму-вистави.
21.00 Неділя. Інформаційно-публіцистична програма.
21.45 Спортивний уїк-енд.
22.00 Серпантин.
23.00 Новини.

II ПРОГРАМА УТ.
III ПРОГРАМА УТ.
КАНАЛ «РОСІЯ»

7.00 Вісті.
7.25 Музична колекція.
8.05 Доброго ранку. Сніданок для чемпіонів.
8.35 Програма «Ключ». «Царський тур». Частина 8.
9.00 Студія «Рост».
9.35 Здоров'я.
10.05 Міжнародний турнір з гімнастики.
11.05 Кіноокo. Ю. Норштейн.
12.25 Коробка передач.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.20 «Не вирубати...».
13.35 Поезія Л. Завальнюка.
14.05 Кращі ігри НБА.
15.05 З любов'ю на довгі роки.
16.05 Біла ворона.
16.50 «Нові пригоди Вінні-Пуха», «Чорний плащ». Мультфільми.
17.40 Репортаж з Міжнародного фестивалю духової музики.
18.00 Яхад.
18.45 Обличчям до столиці.
19.05 Візитка. Ганна Безлюдна.
19.10 Хочу ще.
19.30 CNN.
20.00 Вечір з «Роксоланою».
20.30 Чорним по білому.
20.35 Світська хроніка.
20.55 Перехрестя.
21.30 Худ. фільм «Сеньйорита». 55 і 56 серії.
22.30 СІТ-3.
22.40 Сьогодні на сьогодні.
22.50 Природа Америки. Лосина долина. («Уорлднет», (США).
23.20 Про-відео.

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

12.10 Мультфільм «Красуня і чудовисько».
13.35 Худ. фільм «Золота міна».
17.40 Мультфільми.
18.00 Худ. фільм «Нема виходу».
19.55 Концерт групи «Сімпл ред».
21.20 Програма «Звук 'Плюс» представляє муз. фільм «Металіка».
23.00 Худ. фільм «Крутий прикол».

ГОЛОС УКРАЇНИ

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в. о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.

⊙ Рукописів не повертаємо.

⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Зам. 0311225.

1, 3—11, 13 сторінки набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».